İŞÇİ-KÖYLÜ

milli demokratik devrim mücadelesinde omuz omuza

YIL: 1, SAYI: 18 — 15 GÜNDE BİR ÇIKAR — 25 KURUŞ — 10 HAZİRAN 1970

Yanan kömür
Kızan demir
Örse çekiç
Vuran biziz
YUNUS EMRE

Zamlara, Vergilere, Pahalılığa Karşı Birleşelim

Emperyalizme, işbirlikçilerine karşı bütün yurt'ta örgütlenelim mücadelemizi hızlandıralım!

Personel Kanunu zamlarla vergilerle, halkın mücadelesine karşı baskı kanunlarıyla birlikte geldi. Halkımızın sırtına yeni yeni zamlar, vergiler yükleniyor. Zorbalık kanunları çıkarılarak, halkımızın gelişen mücadelesine set çekilmek isteniyor. Böylece para babaları biraz daha zenginleşecek onların huzurları bir süre daha sağlanmış olacak.

Assubayların eşleri, Konya, Polatlı, Gazientep, Çanakkale, Diyarbakır, Gölçük Mersin, Sakarya, Erzurum [illegible]

Teknik personel, yurdun her yanında iki günlük boykot yaparak, işbirlikçi iktidarın oynadığı oyuna karşı dikildi.

Toplum polisleri de kendilerinin dediği gibi adı işleri yaptıran «iktidara karşı çıktı, Ankara'da ve İstanbu'da birer günlük boykotlar yaptı.

Türkiye Öğretmenler Sendikası bir bildiri yayınlayarak, bundan sonra grev yapacaklarını ilân etti.

PTT Personel ve Emeklileri Sendikası İstanbul'dan Çamlıhemşin'e kadar yurdun dört yanında bildiriler dağıtarak vergilere zamlara karşı duydu. Personel tasarısının dar gelirli PTT personelini daha da yoksullaştıracağını duyurdu.

Yurdun dört bir yanından dar gelirli vatandaşlar seslerini yükselterek haksızlığı

(Devamı Sayfa 3 de)

SUNGURLARDA PATRON PES ETTİ

MUSTAFA KUSEYRİ'Yİ VURDULAR!

Anısı Mücadelemize Önder Olsun!

Devrimci arkadaşımız, Ankara Hukuk Fakültesi 3. sınıf öğrencisi Mustafa Kuseyri, 22 Mayıs Cuma günü saat 21.15'te Ankara'da Basın Yayın Yüksek Okulunda satılmış kaatillerin kurşunuyla can verdi.

Mustafa Kuseyri (1946 - 1970)

Devrimciler ölür
Devrim yaşar

Devrim Şehidi MUSTAFA KUSEYRİ Büstü Kampanyası

Bağışlarınızı Türkiye İş Bankası Cebeci Şubesi 36784 numaralı hesaba gönderebilirsiniz.

Mustafa Kuseyri, halkımızın kurtuluşu için savaşan, işçi ve köylülerle omuz omuza dövüşen, devrimin işçi ve köylü kitlelerinin mücadelesiyle mutlaka başarılacağına inanan, çok yiğit bir devrimciydi. Korku nedir bilmezdi. Amansız düşmanı olduğu emperyalizm ve işbirlikçileri sermayedarlar ve toprak ağaları, işçi ve köylülerin gelişen devrimci mücadelesinden korkuyorlar. Polislerini, jandarmalarını, komandolarını, kendilerine «Milliyetçi» süsü veren bir takım satılık kaatilleri devrimcilerin üzerine saldırtmakla paçayı kurtaracaklarını sanıyorlar.

Aldanmaktadırlar! Emekçi halkımızın kurtuluşu için mücadele eden devrimcileri hiç bir baskı, tertip ve tahrik yollarından alıkoyamıyacaktır! Ve işçilerin ve köylülerin bir çığ gibi kabaran devrimci mücadelesi bütün yurdu sardığ ve sömürü düzeni yıkıldığı zaman, bütün devrim şehitlerinin intikamı alınmış gerçek kaatiller — emperyalizm uşağı halk düşmanları — cezalarını [illegible] [illegible]

Mustafa Kuseyri halkımız uğruna öldü

Halk düşmanı ağalar ve işbirlikçi burjuvalar devlet yönetimini ellerine geçirmişler ve halkın tepesine çöreklenmişler. Sindirme baskı politikası güdüyorlar. Baskı yaptıkça devrimcilerin öfkesi artıyor. Bir bakmışsın fakülteler boykot ediyor, ardından öğretmenler, İŞÇİLER fabrikaları, KÖYLÜLER toprakları işgal ediyorlar. Neden? Ya devrimciler sindirilecek, ya da bu halkın tepesine çöreklenmiş halk düşmanları devrilecek. Ama hiç şüphe yok ki, o horlanan ezilen sömürülen KÖYLÜ uyanıyor ve haklarını almasını biliyor.

Devrimci kardeşlerim da na dün devrimci kardeşimiz MUSTAFA KUSEYRİ'yi de öldürdüler. Bunu devrimci olarak hepimiz biliyoruz kardeşlerim, ölüm bütün insanlar için mukadderdir

(Devamı Sayfa 3 de)

Mustafa Kuseyri'nin halk düşmanları tarafından öldürülmesini ve işbirlikçi AP iktidarının devrimcilere baskı yapmasını protesto etmek amacıyla Ankara'da büyük bir «Anayasaya Saygı» yürüyüşü yapıldı. Öğretim üyelerinin, gençlerin, devrimci sendikaların ve bütün ilerici kuruluşların katıldığı yürüyüş emperyalizm ve işbirlikçilerini korkudan titretti. Binlerce kişi «Bağımsızlık Türküleri» söyleyerek Ankara sokaklarından aktı. Yürüyüş Mustafa Kemal'in huzurunda son buldu.

... rak yeni personel kanununu protesto ettiler.

Hakim ve savcılar bir çok yerde bildiriler yayınlayarak personel kanununun ne biçim bir kanun olduğunu ortaya serdiler.

Sağlık personeli İstanbul'da açlık grevine başladı.

Direniş zaferle sonuçlandı

İŞÇİ — KÖYLÜ Ekibi Alibeyköy'den bildiriyor.

Sungurlarda haftalardır süren direniş, işçilerin bütün isteklerinin kabul edilmesiyle son buldu. Bu uzun mücadeleden sonra işçileri kutlayan İŞÇİ — KÖYLÜ Gazetesi onlara bir bildiri gönderdi. Bildiri de kısaca şöyle deniyor :

«Peşpeşe yapmak zorunda kaldığımız üç direniş bize şunu öğretti ki, bundan sonra uyumak ve patronun oyununa gelmek yok. Kazandığımız hakları korumak, yeni haklar elde etmek için her an mücadeleye devam etmeliyiz.»

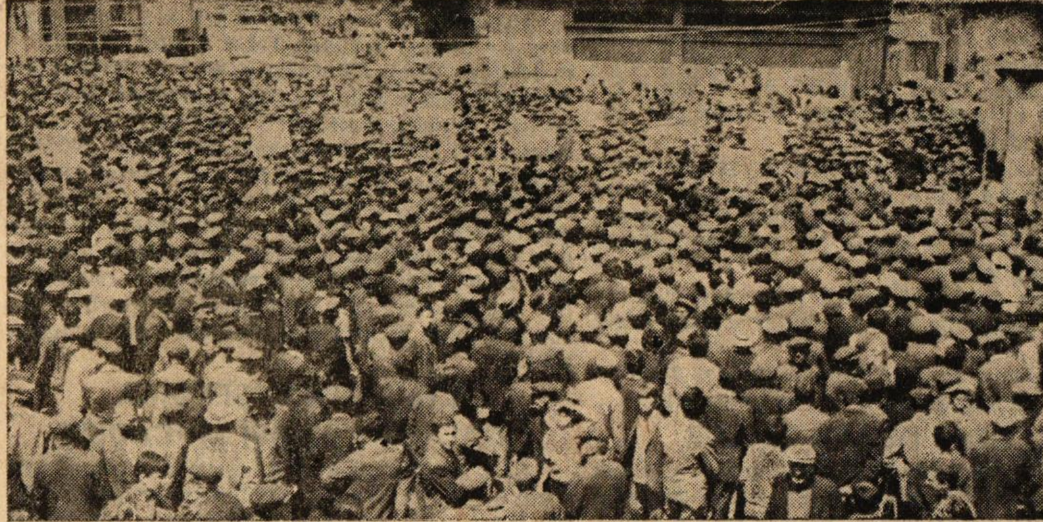
«Yeniden işimizin başına dönerken şu gerçekleri bir kere daha hatırlamalıyız. Bizim uğradığımız haksızlıklar yurdumuzun her tarafındaki bütün işçilerin, köylülerin yoksul halkımızın ve gençliğimizin her gün, saat karşı karşıya olduğu sömürü ve zulüm düzeninin bir parçasıdır.»

«Şunu unutmayalım ki yoksul halkımızı bu zulüm ve sömürü düzeninden kurtarılması en başta fabrikalarda çekiç sallayan biz işçilere düşmektedir. Şu şerefli göreve lâyık olalım. Haksızlığa uğratılan bütün işçi kardeşlerimizin, zulme uğrayan yoksul halkın ve devrimci gençliğin yananda yer alalım. İşçi sınıfının çelikten kalesini kuralım. Varsın emperyalistler ve uşakları bizden korksun.»

«Direnişimiz hepimize kutlu olsun..»

Fındık Üreticileri Tefeciye Karşı Mücadele Bayrağını Açtı

Heryerde işbirlikçi AP'ye karşı Direniş Komiteleri kuruldu

Giresun'a giden İŞÇİ — KÖYLÜ ekibinden Özer Yavuz bildiriyor.

Karadeniz köylüleri, yıllar boyu kendilerini sömüren, ürettikleri fındığı yok pahasına kapan tefeci — tüccara karşı mücadele bayrağını yine yükselttiler. Kendi deyimleriyle «FINDIK İHTİLÂLİ»ne başladılar. Bulancak'da, Giresun da, Fatsa'da, Ünyede köylü komiteleri kurdular. Trabzon, Maçka, Keşap ve başka yerlerdeki fındık üreticisi köylüler de bölgesel direniş komiteleri kurarak mücadeleye hazırlanıyorlar.

Bulancak köylüleri direnişin ilk örneğini verdi. Bulan

(Sonu S. 3'de)

Üstün Çelik Işçileri Tuttuğunu kopardı

İŞÇİ — KÖYLÜ Ekibi bildiriyor.

4 Haziran günü Ankara'daki Üstün Çelik'in 148 işçisi fabrikaların işgal etti. İşçiler işbirlikçi patronun işten çıkarttığı üç işçinin geri alınmasını ve işçi düşmanı müdür muavininin işine son verilmesini istediler. Bu işçi düşmanı müdür muavini bundan bir süre önce fabrika önünde İŞÇİ — KÖYLÜ Gazetesinin satılmasını da önlemek istemişti.

(Devamı Sayfa 3 de)

Değirmenköylülerin mücadelesi

Trakya Köylerinin kurtuluş kıvılcımı

İŞÇİ — KÖYLÜ Ekibi Değirmenköy'den bildiriyor.

Değirmenköylülerin çelik birliği Amerikancı iktidarın yine titretti. Oğullar. babalar elele vererek hazineye ait olup da ağanın işletiği toprakların otunu kardeşçesine biçtiler. Köylerine taşıdılar. Ağalardan, vurguncu tüccardan, tefeciden yana olun işbirlikçi iktidar yine eski oyuna başvurdu. Oğulları babaların karşısına dikti Tanklarıyla birlikte 61. Tümeni hareket geçirdi. Doğu'nun baba yiğit köylülerine yaptığı zulmü onlara da uygulamak istedi. Ama Değirmenköylülerin çelikten birliği güçleri karşısında dize geldi. Köylülere küfreden, onları sindirmek ve korkutmak isteyen İstanbul Valisinin tehditleri boşa çıktı. Zulüm iktidarının artık bugünden yarına ayakta duracak gücü kalmamıştır.

(Devamı Sayfa 3 de)

'Halkı mücadeleye çağırıyoruz,

İSSİZLİĞİ VE PAHALILIĞI YARATANLARA KARŞI DİRENİŞ KOMİTESİ HALKI VERGİLERE, ZAMLARA VE HAKSIZLIKLARA KARŞI MÜCADELEYE ÇAĞIRDI

YAZISI 3 ÜNCÜ SAYFADA

DEVRİMCİ HAREKETTE ZORBALIĞA KARŞI DURALIM

İŞÇİ - KÖYLÜ'ye saldırmak emperyalizme âlet olmaktır!

5/6/1970 Cuma gecesı kendilerine devrimci süsü veren bir grup zorba, İstanbul İŞÇİ — KÖYLÜ — TÜRK SOLU — Proleter Devrimci AYDINLIK bürosuna geldiler, bürodaki arkadaşları silâhla tehdit ederek içeri girdiler ve büroyu yağma ettiler. Bu sahte — devrimciler, bütün ezilen emekçi halkımızın kurtuluşu için çalışan bu dergilerin bürosundan telefon makinasını, iki daktilo makinasını, TÜRK SOLU ve Proleter Devrimci AYDINLIK'a ait ciltler,i TÜRK SOLU'nun hazırlık dosyalarını ve TÜRK SOLU ve İŞÇİ — KÖYLÜ abone adreslerini silâh zoruyla alıp götürdüler.

Devrimci arkadaşlar! Bütün emekçi halkımız! Emperyalizme, işbirlikçi sermayedarlara ve toprak ağalarına karşı mücadelemiz uzun ve çetin, büyük sabır ve yiğitlik isteyen bir mücadeledir. Devrimci yolumuzda, sömürücü sınıfların çeşitli tertip, baskı ve tahrikleriyle karşılaşıyoruz, karşılaşacağız. Bir kısım baskılar, doğrudan doğruya emperyalist uşağı sömürücü sınıfların jandarmasından, polisinden gelmektedir. Devrimciler tutuklanmakta, dövülmekte; gazeteler toplatılmakta; işçilere ve köylülere karşı polis ve jandarma saldırtılmaktadır. Yine bir kısım baskılar, halk düşmanı sınıfların topladığı ve beslediği gericilerden gelmektedir. Bir takım satılmışlar ve faşistler, işbirlikçi sermayedarlar ve toprak ağaları tara

(Devamı Sayfa 3 de)

Mücadele Bayrağımız Işçi-Köylü Gazetesini Yüksek Tutalım!

İŞÇİ — KÖYLÜ'nün çıktığı gün tutuşturduğu kıvılcım bugün alevler haline gelmiştir. Gazetemiz her gittiği yurt köşesinde halkımızın baskı ve sömürüye karşı mücadelesini güçlendirmektedir. Halk kitlelerinin devrimci birliğinin kurulmasına ve geliştirilmesine katkıda bulunmaktadır. Yurt çapında girişilen bütün kitle mücadelelerine asıl hedefi, ortak hedefi: devrimci siyasi iktidarı göstermektedir. Yurdun birçok yerlerinde devrimciler gazetemiz etrafında birleşmekte, halkla bağlar kurmaktadırlar. Gazeteyi toplu satan arkadaşlarımız, işçiler köylüler, gençler, hem kitlelerin mücadelelerine bizzat girip destek olmakta, hem de onlara yurdumuzdaki devrimci hareket içindeki yerlerini anlatmaktadır. Bugün yurdumuzda İŞÇİ — KÖYLÜ'nün içinde yer almadığı devrimci görevini yerine getirmeye çalışmadığı tek bir mücadele, tek bir eylem gösterilemez. Her geçen gün gazetemiz, ezilen, zulme uğrayan, sömürülen yurttaşların baş vurdukları etrafında birleştikleri bir mücadele merkezi haline gelmektedir. Gazetemize her gün 10'u aşkın mektup gelmektedir.

İşçilerin «bizim gazetemiz» köylülerin «bizim mücadele kitabımız» dedikleri İŞÇİ — KÖYLÜ bu nitelikleriyle emperyalistlerin ve yerli uşaklarının yüreğine korku salmaktadır. Hakim sınıflar, ellerindeki siyasi iktidarın bütün baskı araçlarını kullanarak gazetemizi susturmak istemektedirler. Anayasayı ve kanunları çiğniyerek gazetemizi toplatmakta, resmi polislerini ve silâhlandırıp besledikleri faşistleri ve gericileri gazete satan arkadaşlarımıza saldırmaktadırlar. Konya'da Tarsus ta, Ceyhan'da, Hakkâri'de, Ankara'da, İstanbul'da gazetemizin halka ulaşması

(Sonu S. 3'de)

SOSYALİZM VE MİLLİ DEMOKRATİK DEVRİM MÜCADELEMİZ

Gün ZİLELİ

Sosyalizm eninde sonunda kapitalizmin yerini alacaktır. Bu, insanların niyetleri dışında bir kanundur. Gericiler ve halk düşmanları bu gelişmeyi ne kadar önlemeye çalışırlarsa çalışsınlar boşunadır. Sosyalizm ergeç zafere ulaşacaktır.

Sosyalizm, tarihin en ileri sınıfı olan işçi sınıfının bilimsel düşüncesi ve aynı zamanda işçi sınıfının, bu bilimsel düşünce ışığında kurduğu düzendir.

Tarih, sınıfların birbiriyle mücadeleleri tarihidir. Bu sınıflardan bir kısmı, tarih içinde, yeniye, devrime karşı durmuş, diğer kısmı ise yenilik için, devrim için mücadele etmiştir. Bir zaman devrimci olan bir sınıf, kendi düzenini kurduktan sonra devrime karşı olmuş ve yeni gelişen devrimleri kanla bastırmaya çalışmıştır. Meselâ, derebeylik düzenine karşı mücadelede devrimci olan burjuva sınıfı kendi düzeni olan kapitalizmi kurduktan sonra, devrime karşı olmuş ve kendi düzenini tehdit eden işçi sınıfının devrimci mücadelesini bastırmaya çalışmıştır ve halen de çalışmaktadır.

Bugün, Türkiye'de, devrimci olan kimdir? Halkın tarafını tutan ve emperyalizmin yıkılmasını isteyen bir kimse devrimcidir. Devrime karşı olan kimdir? Emperyalizm ve işbirlikçilerinin yanını tutan ve emperyalizmi öven bir kimse devrime karşıdır, yani karşı — devrimcidir.

Devrimci mücadelemizin en önemli meselelerinden biri de devrimin dostlarını ve düşmanlarını doğru olarak tespit etmektir. Devrimciler, gerçek düşmana darbeyi indirebilmek için, gerçek dostlarını doğru olarak tespit etmelidirler. Bu meseleyi çözümlediğimiz ve doğru olarak uyguladığımız zaman devrimci mücadele doğru yönde gelişecektir. İşçi sınıfı devrimcileri, emperyalistlerin saldırdığı her şeyi desteklemeli, emperyalistlerin desteklediği her şeyle mücadele etmelidirler.

İŞÇİ SINIFI VE DOSTLARI

Önümüzdeki iki devrimci adım bulunmaktadır. Bunlardan birincisi millî demokratik devrim, ikincisi ise sosyalist devrimdir. Millî demokratik devrim emperyalizm ve toprak ağalarının saltanatına son verecek ve toplumu sosyalizmin eşiğine getirecektir. Millî demokratik devrim tamamlanmadan sosyalist devrime geçilemez. Sosyalist devrim ise sömürüyü tamamen ortadan kaldıracak olan düzendir. Bu iki devrim birbirinden farklıdır ama aynı zamanda birbiri ile içiçedir. Bu iki devrim arasında büyük sıradağlar yoktur. Millî demokratik devrimi ancak, işçi sınıfının örgütlü öncü kesimi önderliğinde başarıya ulaştırabiliriz. Çünkü işçi sınıfı en öngörülü, en yarar gözetmeyen, en devrimci sınıftır. Tarihin en ileri sınıfıdır. İşçi sınıfının en yakın dostu ise köylülerdir. İşçi sınıfının önderliğinde kazanılacak olan devrimci zaferin temel gücü köylülerdir. Ülkemizin nüfusunun büyük çoğunluğunu köylüler meydana getirmektedir. Köylüler, büyük toprak ağaları ve vurguncu tüccar ve tefeciler tarafından sömürülmektedirler. Köylüler bu düzenin acısını çekmektedirler. Büyük çoğunluğunun ya hiç toprağı yoktur, ya da toprağı kendine yetmemektedir. Tefeciye olan borç gırtlağı geçmiştir. Bir çok yerde köylüler ağalara ve tefecilere karşı mücadeleye girişmişlerdir.

İşçi sınıfının dostları arasında şehirli küçük mülk sahipleri de vardır. Bunlar esnaflar, zenatkârlar, serbest meslek sahipleri, memurlar, askerler v.b dir.

Küçük mülk sahipleri de emperyalizm ve ortaklarının sömürüsü altındadırlar. Onlar da çeşitli yollardan sömürülmekte, zam ve vergilerin ağır yükü altında ezilmektedirler. Assubay eşlerinin yürüyüşü, teknik personelin boykotu, memurların personel kanununa karşı tepkileri bunun en açık örnekleridir. Küçük mülk sahipleri de bu ilkel kapitalist düzenin sıkıntısını çekmektedirler. Bu bakımdan bu tabaka da devrimci mücadelede işçi sınıfının yanında yer alır. Ayrıca emperyalizmle ortaklık kurmamış olan sermayedarlar da vardır ki, bunlar mütereddit olmakla beraber millî demokratik devrim mücadelesinde işçi sınıfının dostu olabilirler.

Millî demokratik devrimin zaferinden sonra, sosyalizmi kurma mücadelesinde ise işçi sınıfı yoksul ve orta halli köylülerle yine omuz omuzadır.

İşçi sınıfının ve müttefiklerinin düşmanları ise bellidir. Bu düşmanlar, halkımızı sömüren emperyalizm, onunla ortaklık kurmuş olan büyük sermayedarlar sınıfı, toprak ağaları sınıfı ve vurguncu tüccar ve tefecilerdir. Bugünkü iktidar da bunların iktidarıdır. Bunlar, halkımızın ve devrimin düşmanıdırlar, halkımıza zulüm etmekte ve sömürmektedirler. Kesinlikle bu sömürü düzeninin devam etmesinden yanadırlar. Sömürü ve zulme son verebilmek için halkın bilinçli olarak kendi dâvâsına sahip çıkması ve düşmana karşı kesin mücadeleye katılması gerekir. Emperyalistler ve onunla işbirliği yapan sınıflarla halkımız arasında olan mücadelenin çözümü ancak devrimin yapılmasıyla, devrimci sınıfların gerici sınıfların iktidarına son verip kendi iktidarlarını kurmalarıyla mümkündür. Halkın içindeki çeşitli dost sınıfların arasındaki anlaşmazlıklar ise ancak tartışmakla, ikna etmekle ve eğitimle çözümlenir. Halkın içindeki anlaşmazlıkları düşmanca bir hale getirmek ancak, gerçek düşmanın işine yarayabilir.

İlim Çin'de de olsa, gidip bulunuz

Hz. MUHAMMED

Milli Demokratik Cephe Emperyalizmin Korkulu Rüyasıdır

İşçi sınıfının devrimci partisinin önderliğinde bütün halkın katılmasıyla ilerleyecek olan millî demokratik devrim mücadelesi ancak, halkımızın devrimci cephesi ile zafere ulaşabilir. Bu cephe İşçi — Köylü dostluğu üzerine kurulur. İşçi — Köylü dostluğu ve bütün halk sınıflarının dostluğu esasına dayanan bu CEPHE CEPHEDİR. İşte bu emperyalizmin korkulu rüyasıdır. Emperyalizm, bu cephenin kurulmasını önleyebilmek için her türlü oyuna baş vurmakta ve halkın bilinç örgütlenmesine elinden geldiğince darbeler vurmaya çalışmaktadır. Bu gaye ile sahte örgütler, sahte sendikalar kurdurmakta, yayın yoluyla, gerici örgütler yoluyla halkı uyutmaya çalışmaktadır. Ama bütün bunlar boşunadır. Halkın mücadelesinin önünde hiç bir güç duramaz. «Bütün gericiler ve emperyalistler kâğıttan kaplandırlar. Görünüşte bunlar korkunçturlar. Ama gerçekte o kadar kudretli değildirler. Gerçekten kudretli olan emperyalistler değil, halktır.»

İşçi Sınıfı Devrimcileri Görevlerini Biliyorlar

İşçi sınıfı devrimciliği ulaşılacak rütbelerin en yükseğidir. İşçi sınıfı devrimcisi açık yürekli, sadık ve çalışkandır. Devrimin menfatlerini kendi hayatından daha değerli sayar. İşçi sınıfı devrimcisi her zaman geniş halk yığınlarının en yüksek menfaatine uyar ve geniş halk yığınlarının desteğini kazanmaya çalışır. Her yerde her zaman devrimin menfaatlerini ve gerçekleri savunur. Çünkü her gerçek halktan yanadır. Bir işçi sınıfı devrimcisi nereye giderse gitsin orada halkla kaynaşır.

Ülkemizde de işçi sınıfı devrimcileri görevlerini bilmektedirler. İşçi sınıfına ve bütün halka işçi sınıfının bilimsel düşüncesi olan sosyalizmi ulaştıracağız. Halkı bilinçlendirip örgütlendireceğiz ve mücadeleye sokacağız. Bu mücadeleler içinde yeniden halkı bilinçlendireceğiz ve yeniden örgütlendireceğiz, ve zafere kadar, hatta zaferden sonra da böyle sürüp gidecek. Halktan öğreneceğiz, öğrendiklerimizi sosyalizmin ışığında zenginleştirip yeniden halka sunacağız. Daima halkın içinde olacağız, ondan uzak ve kopuk olmayacağız. Gerçekleri bıkmadan anlatacağız. Bütün yurtta devrimci mücadeleyi yaygınlaştıracağız ve emperyalizm ve işbirlikçilerine karşı millî demokratik cepheyi kurmak yönünde çalışacağız. Halkımızın düşmanlarının gerçek yüzlerini her zaman ortaya çıkaracağız. Yorulmadan çalışacağız. Nerde bir toprak mücadelesi var, orada köylünün, nerede bir hak alma mücadelesi var orada halkımızın, nerede bir işçi direnişi var orada işçinin yanında olacağız. İşçiler yalnız kendi mücadelelerini düşünmeyecekler, köylüler yalnız kendi toprak mücadelelerini düşünmeyecekler, hem başka fabrikalardaki ve köylerdeki mücadeleyi, hem de bütün Türkiye'de yürütülen ortak halk mücadelesini düşünecekler.

Yeni yeni mücadeleler örgütleyeceğiz. Emperyalizm ve işbirlikçilerinin her türlü zulmüne karşı çıkacağız. Ve bıkmadan halkımıza şu gerçeği anlatacağız: «Kurtuluşumuz ancak güçlerimizi bir araya toplamakla ve ortak mücadeleye girişmekle mümkün olabilir. Tek tek fabrikalarda patronlara karşı mücadele yetmez. Tek tek haksızlıklara karşı çıkmak yetmez. Tek tek köy

(Sonu S. 3'de)

Dostu Düşmanı iyi tanı

Başımız sağolsun yeğenler. Halkımız en yiğit, en çalışkan, en dürüst evlâtlarından birini daha şehit verdi.

Mustafa Kuseyri; Işçinin, köylünün kurtuluşu yolunda mücadele ederken kahpeler satılmışlar tarafından arkadan vuruldu.

Sağcılar, yani : Halk düşmanları, işçi - köylü düşmanları, Atatürk düşmanları böylece ihanetlerini, para için her bir haltı yiyebileceklerini bir kere daha ortaya koydular. O baştan aşağı yalanla, çamurla dolu paçavra gazetelerinde de utanmadan, «Mustafa'yı solcular vurdu, Mustafa'yı arkadaşları vurdu» diyebildiler...

Zaten memleketimizde sağın, sağcıların tek bir silâhı vardır : Yalan

Bunlar sağcılığı yurtseverlikmiş gibi göstermeye çalışırlar : Yalan. Keselerinden başka birşeyi sevmezler bütün dünyada bilinir ki, sağcılık halk düşmanlığıdır. Onların gözünde işçi ve köylü patronun, ağanın kölesidir, kuludur. Sağcılar : Daima işveren, fabrikatör, kral, padişah sözün kısası parası bol olanlar ve onların yardakçılarıdır.

Siz hiçbir sağcının grevleri, boykotları, köylü yürüyüşlerini desteklediğini gördünüz mü? İmkânı yok göremezsiniz çünkü onlar, işçinin ve köylünün Anayasamızın verdiği hakları almasından, kullanmasından korkarlar, çünkü bu mücadele onların sonunu hazırlar.

Bunlar Amerika taraftarıdırlar. Amerika dolarıyla beslenirler.

Siz hiçbir sağcının, «Amerika memleketimizi, insanlarımızı sömürüyor» dediğini işittiniz mi? Işitmemışsınız. Bunlar, «Amerika gitsinde, Rusya mı gelsin?» deyip Amerikan uşağı olduklarını gizlemeye çalışırlar. Memleketi tanımaz ve halkımızın mücadelesinden korkarlar. Türkiye'yi sömürücüden kurtarmak isteyenlere düşmanlıkları da buradan gelir.

Bunları sözüm yabana dindar geçinen bazı ağa babaları idare eder ki bunların da kimi içkiciliği ile meşhurdur, kimi kumarbazlığı ile. Diyeceğim dindarlıklarıda sahtedir.

Sağcılar mukaddesatçı olabilirler, şeriatçı olabilirler, nurcu olabilirler fakat asla yurtsever olamazlar. Olamazlar çünkü adı üstünde;

ALİ EMMİ DEDİ Kİ...

Yurtseverlik herşeyden evvel bu yurdu, bu yurdun insanlarını sevmekle başlar. Oysa sağ paradan başka hiçbir şeyi sevmez. Bunlar yaşadığımız şu çağda, yani halkların kurtuluşları için mücadele ettikleri çağda halkların düşmanıdırlar.

Devrimcilere kin tutmuşlardır çünkü devrimcilerin bir karşılık beklemeden sadece ilerideki güzel günleri düşünerek işçi, köylü davası için çalışmalarından bunlar çok korkarlar. Kendileri sadece menfaat için çalışmaya alışmışlardır. Bilinçli olanları bunları idare eder, diğerleri körü körüne itaat ederler. Onlarda çok emek sarfedip, az kazanandan yana olmanın sevincini, değerini bilmeyen zavallılardır.

Ne garipdir ki bunların peşinden gidenlerin çoğu yoksuldur, başı çekenler ise para babası, gavur dostu...

Başı çekenler hakikatı bilirler. Bilirler ki işçinin, köylünün uyanması, kalkınması onların zararınadır.

Bu yüzden başı çekenler emir verirler.

Ve onların, yani sağcılığın savunucusu satılmışların çakalları halkımızın kurtuluşu için mücadele vrenlere saldırırlar.

Mustafa Kuseyri'de halkının kurtuluşu için mücadele eden yiğit bir devrimciydi. O birgün Söke köylüsünün yanında, birgün direnen işçi kardeşlerinin yanında, bir diğer gün de Sivastaydı. Hayatının her gününü halkının kurtuluşuna adamıştı

İşte bu halk düşmanları, halkın mücadelesinden korkanlar vurdu Kuseyri'yi.

Ama ona kalkan eller ergeç Mustafa Kuseyri gibi mücadele eden yiğit devrimcilerin ve halkımızın mücadelesi önünde kırılacaktır. Halk düşmanı sağcılar Amerika'ya da dayansalar, işçi - köylüye karşı jandarma dipçiği ile saldırsalar zayıftırlar. Çünkü güçlü olan halktır ve halkımızın mücadelesi önünde eriyeceklerdir.

Mustafamızı vurduranlar bunu böylece kafalarına koysunlar.

Kalın Sağlıcakla...

GREV... İŞGAL...

Topraklar Bizimdir!

Sabah oldu. Dinç bir sabah. Güneş dağların arasından uzandı. Toprağın üzerine gölgeler düştü. Fakir, kerpiç evlerin gölgeleri düştü toprağa. Sonra evlerden köylüler çıktılar ağır ağır. Dinç ve ümit veren sabaha gözlerinde bir ışıltıyla baktılar. Sonra köyün meydanında toplandılar. Bütün köylü oradaydı, ses siz ama azimli. Kararlı ve hınçlı. «Gelecekleri varsa görecekleri de var» dıyor genç bir köylü. «Yıllar yılı çektiğimiz zulüm yetti artık.»

Ramazan köylülere nasıl hareket edileceğine dair bilgi verdi. Sonra Mehmet konuştu. Başarı için mücadelenin şart olduğunu söyledi. «Söke'nin Çayyüzü köylüleri nasıl haklarını aldılarsa biz de öyle mücadele ederek cağız. İşçilerin köylülerin devrimci iktidarı ku alacağız. Ama şunu da aklımızdan çıkarmayarulmadıkça tam zafer elde etmek imkânsızdır». Köylüler hep birlikte sağ yumruklarını kaldırdılar. «Hep birlikte mücadele edeceğiz» diye bağırdılar. Sonra bütün köy topraklara doğru yürüdü. Yıllarca özlemini çektikleri, ağanın gasbettiği topraklara doğru. Mehmet ve dört arkadaşı köylülerin arasında yürüyorlardı. Onlarla hiç bir ayrıcalıkları yoktu, onlar da halkın bir parçasıydılar. Mehmet'in yanında teyzesinin kızı Fatma yürüyordu. Küçükken beraber oynadıkları Fatma, ne kadar da değişmişti, hattâ ağır yüklerin altında ihtiyarlamıştı bile. Fatma, Mehmet'in en sevdiği arkadaşı Ramazanla evlenmişti. Şimdi üç küçük bebesi de vardı. Mehmet'in öbür yanında Ahmet amca ve Ramazan vardı. Onların hepsini yan gözle süzdü Mehmet. Hiç birinde ne bezginlik, ne korku vardı. Hakkını almaya giden insanların rahatlığı ile yürüyorlardı. Sonunda toprakların oraya geldiler. Ramazan ileriye doğru bağırdı. «Bütün kadınlar tarlaya yayılsınlar.» Kadınlar ileriye yürüdüler. Toprağın üzerine yayılıp oturdular. Ramazan tekrar bağırdı: «Erkekler de çocukları alarak tarlaların kenarına sıralansınlar. Erkekler de ileri doğru yürüdüler. Peşlerinden çocuklar. Uzaktan gören biri olsa düğün var sanırdı, eğlence var sanırdı.

Ve beklemeye başladılar. Saatler geçti. Öğle zamanı oldu. Köyden yemekleri getirtip orada yediler. Öğleden sonra da bekleme devam etti. Mehmet Ramazan'a sordu: «Bugün geleceklerini nereden biliyorsun?» Ramazan hafif güldü. «Biliriz biz», dedi «yıllardır mücadele etmekten piştik artık. Valinin orada biz den bir arkadaş çalışıyor. O duymuş, Vali ile ağa konuşurken». İkindi oldu. Uzaktan Abdullah'ın oğlu Memo koşarak geldi, nefes nefeseydi. Bir şeyler söylemek istiyordu ama bir türlü söyleyemiyordu. Ahmet amca «bir soluklan yavrum» dedi. Memo soluklandı. «Geliyorlar» diye bağırdı. «Geliyorlar! Candırma! Geliyorlar!»

Bu söz bir anda herkese yayıldı, «Geliyorlar!» Buna rağmen herkes son derece soğukkanlıydı. Köyün delikanlıları ordan oraya koşuşuyorlar, durumu gözden geçiriyorlardı. Mehmet devrimci kardeşlerine döndü «Arkadaşlar bir daha hatırlatayım. Ne köylünün dışında, ne de gerisinde. Onlarla içiçe olacağız» dedi. Çocuklar başlarını sallayarak onu onayladılar. Ramazan Mehmet'i çekti. Koşarak bir tepeye geldiler. Tozlar kaldırarak yaklaşan konvoyu, arabaları gördüler. En önde gelen araba Valinin arabasıydı. Ramazan hemen tanıdı o arabayı. Sonra tepenin öbür yanına baktılar. Sanki taş kesilmişti tarladaki insanlar. Kadınlar, erkekler, çocuklar taş kesilmişti sanki. Öfkeyle bekliyorlardı. Terli alınlarında güneş parıldıyordu.

TOPRAK BENIMDIR

Tanju bey ve Abuzittin bey o gece fazla eğlendiklerinden öğleye doğru kalktılar. Yıkandılar. Traş oldular. Yemek yediler. Abuzittin bey birden hatırladı «Tanju beycim, bak unuttuk» dedi «Bugün Vali beyle beraber köye gidip köylüleri topraklarımdan atacaktık ya.» Tanju bey esnedi «Hiç unutur muyum efendim. Ama daha erken. Acelemiz ne canım.» Beraberce sokağa çıktılar. Vali beyi evinde ziyaret ettiler bu sefer. Vali bey onları karşıladı. «Nerelerde kaldınız efendim» dedi «sabahtan beri sizi bekliyorum. Sayın Bakan telefonla durumu sorup duruyor.» Arabalar hazırdı. Tanju bey ve Abuzittin bey Vali beyin arabasına bindiler. Arkada jandarma birlikleri olmak üzere hareket ettiler. Abuzittin bey «Ne çok jandarma bu böyle canım» dedi. Vali sırıttı «Hı hı hı... Siz bu köylüleri benden iyi bilemezsiniz katiyyen efendim. Ne çetin cevizdir onlar. Bence bu kadar jandarma az bile. Tanju bey söze karıştı «Benim fabrikamın işçileri kadar edepsiz olamazlar efendim.» dedi. «Ama asl değil mi? Hepsi aynı. Aynı mayadan oluyorlar» İkindiye doğru köye yaklaştılar. Vali «şu tepenin ardında sizin topraklar değil mi Abuzittin bey?» diye sordu. Abuzittin bey kaşlarını kaldırdı «Valla bilmem» dedi «yıllarca uğramadım buralara.»

Topraklara yaklaştıkça Abuzittin beyi de Tanju beyi de bir korku aldı. Oturdukları yerde büzülüp kaldılar. Abuzittin bey bir ara Valiy edöndü «Bu kadar jandarma az değil mi beyefendi?» dedi.

BOYKOT... DİRENİŞ...

DEMİRCİ'DE İP FABRİKASINDA GREV VAR

Demirci'deki Uğur - Yün İp fabrikasında çalışan 24 işçi 28 Mayıs'tan bu yana grevdedir. Patronun haklarını tanımamakta ayak diretmesi üzerine patlak veren greve yakında Demirci'deki diğer iki ip fabrikası olan Gayret Yün İp ile Yün İp fabrikalarının işçilerinin katılacağı bildirilmektedir.

TİRE'DE TOPRAK REFORMU MİTİNGİ

Tire'nin Kıvılcahavlu köyünde, köylüler Toprak Reformu mitingi yapmışlardır. Pazar günü yapılan mitinge bütün çevre köylerden gelen köylüler de katılmışlardır. Başta Kirtepe, Gökçen ve Yenli köylerinden gelenler olmak üzere binlerce köylünün katıldığı mitingte demokratik istekler dile getirilmiştir. Mitingte, köylüler toprak reformuna karşı çıkanlar ezilene, onların baş destekçisi Amerika ülkemizden kovulana kadar mücadeleye devam etmeğe kararlı oldukları tekrar belirtildi.

ÖZKARDEŞLER CİVATA'DA DİRENİŞ

İŞÇİ - KÖYLÜ ekibi Alibeyköy'den bildiriyor

Alibeyköy'deki Özkardeşler Cıvata fabrikasında işçiler, iki arkadaşlarının işten atılması üzerine işi bırakmış ve «Arkadaşlarımız işe alınmadan çalışmayız!.» demişlerdir.

İşçilerin kararlı tutumu sonucunda, iki gün süren direniş işçilerin zaferi ile sonuçlanmış, patron atılan işçileri işe almak zorunda kalmıştır. Demir Döküm ve Sungurlar işçilerinin devrimci mücadelelerini kendilerine örnek alan Özkardeşler Civata işçileri bundan sonra da iktisadi ve demokratik haklarını patrondan söke söke almakta kararlıdırlar.

KÖYLÜLER ORMAN SAHASINI İŞGAL ETTİ

Bazlamaç, Kocaman ve Evci köylüleri hep birlikte orman sahası olan 53 bin dönümlük bir araziyi işgal etmişler ve mücadeleyi başlatmışlardır. Bunun üzerine Kaymakam olay yerine gelerek köylülere topraklardan çıkmalarını söylemişlerdir. Köylüler kesin olarak çıkmayacaklarını belirtince Jandarma köylüleri dipçiklemeye başlamıştır. Köylüler bu saldırı karşısında yiğitçe direnmişlerdir. Onbir köylü nezarete alınmıştır. Köylüler şimdi elde silâh kendi toprakları olan bu geniş araziyi beklemektedirler. Ağaların emrindeki kaymakam ise köylüleri, bu topraklardan çıkarmak için çaba göstermektedir

ALMANYA'DA YENİ BİR DEVRİMCİ ÖRGÜT

Almanya'nın Münih, Nürnberg, Heidelberg, Köln, Frankfurt, Münster şehirlerinde ve Batı Berlin'deki devrimci örgütlere Würzburg Türk Toplumcular ocağıda katılmıştır.

Bu katılma ile Türkiyeli işçi ve öğrencilerin Almanya'daki devrimci mücadelesi daha da güçlenmiştir. T.T.O. Würzburg, Heidelberg'deki devrimci örgütlerle birlikte çalışmalar yapmaktadır. Proleter devrimci örgütlerin Almanya çapındaki çalışmaları böylece işçilerimizin çoğunlukla bulundukları bütün merkezlere yayılmış bulunmaktadır.

AZOT SANAYİİ İŞÇİLERİNİN PATRONA KARŞI MÜCADELESİ

Azot Sanayii Kütahya tesislerinde çalışırken sebepsiz ve tazminatsız olarak işten atılan 30 kadar işçi, işçi haklarını tanımayan genel müdüre karşı mücadeleye girmişlerdir.

İki otobüsle Ankara'ya gelen işçiler, ellerinde «açız», «genel müdürün kurbanları», «şeriat kanunları istemiyoruz» yazılı dövizlerle genel müdürlüğün önünde sessiz gösteride bulunmuşlardır.

İşbirlikçiler ve onların genel müdürleri, sömürülerini sürdürmek için, elbette işçilerin haklarını vermiyecekler, onları işten çıkarmaya, tazminatlarını ödememeye çabalayacaklardır. Ama işçisiyle, köylüsüyle, genciyle, devrimci aydınıyla bütün halkın mücadelesi, er geç emperyalizmin ve onun uşaklarının sömürü düzenini kökünden yıkacaktır!

DEVRİMCİ ÖRGÜTLENME YAYILIYOR

17 Mayıs'ta Yozgat'ta yapılan toplantıya 100'den fazla devrimci katılmıştır. Yozgatlıların yanı sıra Çorum'dan gelen devrimcilerin de hazır bulundukları toplantıda devrimci mücadelenin meseleleri tartışılmıştır.

Toplantıda, devrimci ilişkilerin geliştirilmesi, kitle silâhımız İŞÇİ — KÖYLÜ gazetesinin Yozgat ve Çorum'da daha düzenli satılması, toplu satışların düzenlenmesi ve abone kampanyası açılması kararlaştırılmıştır.

Toplantı sırasında gericilerin olay çıkartıp, toplantıyı engelleme çabaları başarısızlıkla sonuçlanmıştır.

Toplantıdan sonra Yozgat'ta ilk kez İŞÇİ — KÖYLÜ Gazetesinin toplu satışı yapılmıştır.

ÜÇ GREV DEVAM EDİYOR

Bir süre önce başlayan Türkiye Bilimsel ve Teknik Araştırma Kurumunda, Ankara Sanat Tiyatrosunda ve Küçüksu Lokantasındaki grevler devam etmektedir.

İki ayı aşkın bir süredir devam eden TÜBİTAK grevinde işbirlikçi AP.'nin emir ve hizmetinde çalışan yöneticiler idari ve teknik personelin haklarını tanımağa yanaşmamaktadırlar. Greve katılan 80 fikir işçisi haklarını elde edene ve işbirlikçiler pes diyene kadar direnişe devam edeceklerini söylemişlerdir.

Öte yandan yine iki aydan beri süregelen AST grevine katılan sanatçılar, «Şu veya bu yoldan bizi bölmek isteyen patronun oyunları boşa çıkacak ve mücadelemiz başarıyla sonuçlanacaktır» demektedirler.

17 aydır devam eden Küçüksu Lokantası grevinde ise patron, lokantasının binasını yıktırarak işçilerin direncini kırmağa çalışmaktadır. Mal sahibi ile patronun bu oyununa karşı, işçiler de alınacak tedbirleri gözden geçirmektedirler.

ŞOFÖRLER DİRENİŞE GEÇMEĞE KARAR VERDİLER

Ankara şoförleri, son vergileri, yedek parçaya yapılan zamları protesto etmek amacı ile direnişe geçmeğe karar vermişlerdir. Şoförler, Ankara'daki bütün yol kavşaklarını tutarak, üç gün süre ile şehirde hiç bir taşıtın izlemesine imkân vermiyeceklerdir.

Otomobillerden alınan vergilerde zenginlerin kayrıldığını belirten şoförler bu adaletsizliğe son verilmezse 30 bin arabanın katılacağı gösteri ile Ankara'nın ulaşımını engellemeğe kararlı olduklarını belirtmişlerdir

MİLLÎ MENSUCAT'TA DİRENİŞ

Adana Millî Mensucat Fabrikasında çalışan 200'den fazla işçi bir arkadaşlarının işten çıkartılması üzerine 2 Haziran'da işi bırakmışlardır. İşçiler patronun keyfi davranışlarını ve baskılarını protesto etmişlerdir.

TEKEL'DE SARI SENDİKA ALT EDİLİYOR

İşçilerin, işçi satıcısı ve patron yağcısı sarı sendikalara karşı mücadelesi yoğunlaşıyor. Sungurlar ve ECA'dan sonra Maltepe Tekel Sigara Fabrikası işçileri de sarı sendikalara karşı çıkıyorlar.

Onbinden fazla Tekel işçisi yaklaşan toplu sözleşmeleri için, sarı sendikaların işçiyi satan tutumlarını bildiklerinden, DİSK'e bağlı sendikalarla bağ kurmaya ve bu sendikalarca yakınlık göstermeğe başlamışlardır.

Genel olarak sarı sendikalara karşı mücadele etmekte kararlı görünen Tekel işçileri, ilk imtihanı Maltepe Tekel Fabriaksı paketleme bölümünde verdiler. 2,000 işçinin çalıştığı paketleme bölümünde sarı sendika temsilcileri yenilgiye uğratıldı. Kartal İşçi Birliği'nden arkadaşlar İŞÇİ - KÖYLÜ ekibiyle omuz omuza çalışmaları sonucu devrimci işçiler buradaki temsilcilikleri aldılar. Bunu ilk adım olarak gören işçi arkadaşlar yakın bir gelecekte sarı sendikalara karşı mücadelenin gelişeceğini ve işçi düşmanlarının yenileceğini belirtiyorlar. İşçi sınıfının sarı sendikalara ve işbirlikçi patronlara karşı mücadelesi mutlaka zafere ulaşacaktır.

SAMSUN'DA SENDİKA AĞALARINA KARŞI MÜCADELE

Sarı sendikacılığa karşı işçilerin mücadelesi yurdun dört bir yanına yayılmaktadır. Samsun'lu 900 tekel işçisi sarı sendikalara karşı bir bildiri yayınlamış ve şöyle demişlerdir: «Artık hepimizin bildiği gibi Samsun Tütün - İş kolundaki sendikaların yaptıkları faaliyetlerin işçi menfaatine olmadığı, bizzat bu sendikalar tarafından ispat edilmiştir. **UYANMA** ve **DİRENME** zamanı gelmiştir. İşçiyi sürü yerine koyan ve onun alınterini, emeğini sömürerek zevk ve sefa içinde sarhoş olan sendika patronlarına karşı birleş!»

Sarı sendikacılığa karşı savaş açan Samsun tekel işçileri kendi sendikalarını da kurmuşlardır. İşçilerin kendilerinin kurduğu «Türkiye Tütün Sanayii İşçileri Sendikası» Türkiye'nin bütün işçilerine seslenen bir bildiri yayınlayarak, işçileri «TÜRK — İŞ'e karşı mücadele etmeye» çağırmıştır. Sendikalarla ilgili olarak çıkarılmak istenen anti - demokratik kanunlara karşı çıkan bildiri şöyle demektedir: «Bu kanunları TÜRKİYE'DE SARI SENDİKACILIĞI temsil eden TÜRK - İŞ, İŞÇİ DÜŞMANI İKTİDAR ile elele hazırlamaktadır... İşçi sınıfını daha çok sömürmeyi amaç edinen bu türlü kanunlara karşı Türkiye çapında açılan İŞÇİ HAKLARINA KARŞI ÇIKACAK KANUNLARA DİRENME KAMPANYASINA KATIL.»

«GENEL AF» YÜRÜYÜŞÜ

İstanbul'da mahkûmların aileleri 30 Mayıs'ta bir «Genel Af» yürüyüşü yapmışlardır. Yürüyüşte büyük hırsızların yüceltilmesi, bu düzenin kurbanlarının ise hapishane köşelerinde süründürülmesi protesto edilmiştir. Hürriyet Meydanında başlayıp, Sultanahmet'e kadar devam eden yürüyüşe binlerce mahkûmun ailesi katılmıştır.

Polatlı'da yürüyüş

(Baştarafı S. 4'de)

Sabahın erken saatlerinde traktörlerle Polatlı'ya gelen köylülerin katıldıkları miting bir yürüyüşle başladı. Binlerce köylü «toprak isteriz köylü Gençlik, Elele, Köylü — İşçi elele. Kahrolsun ağalar, kahrolsun tefeciler, Zam, Zam, Zam, Ucuzluk Ne zaman?» gibi sloganları bağırıyorlardı. Konuşmacılar ise AP'ye toprak ağalarına, tefecilere şiddetle saldırdılar.

Sivri köyünden 60 yaşındaki Hüseyin Akçan «Anayasayı uygulatmak için toplandık. Bizden rey alanlar menfaatleri için sandalyadan kalkmıyorlar. Bize destek olan devrimci gençlerle her zaman yanyanayız» diyordu.

Yüzükbaş köyünden Ahmet Akkurt ise bütün köylülerin haklarını almak için toplandıkların söyliyerek, «Ülkemiz yabancılar tarafından sömürülüyor, bu sömürüye son vereceğiz» dedi. İbrahim Geçici de ağaların tefecilerin oyunlarına artık gelmiyeceklerini belirtti.

Devrimci gençler adına konuşan Ahmet Atak «Türkiyedeki mücadele ağaların, tefecilerin, işbirlikçilerin, onlarının iktidarlarının ve ağababaları Amerika'nın Türkiyeden kovulacağı güne kadar devam edecektir» dedi.

Köylüler istekleri yerine getirilmezse bundan sonra Ankara'ya yüyeyeceklerini belirttiler.

Halk düşmanları bu güçlü direniş karşısında korkuya kapıldılar. Mitingi engelleme çabaları boşa çıktı.

Bazı kimseler köylülere meselenin özüne inmeden yanlış yollar gösteriyorlardı. Meselâ; Ziraat Bankasının Ticaret Bakanlığından alınarak Tarım Bakanlığına bağlanması böyle bir istekti. Bilmeliyiz ki, bütün bakanlıklar Amerikancı AP iktidarındadır. Ha biri olmuş ha diğeri bir şey farketmiz. Ayrıca, köylülerin üretici kooperatifler yardımıyla kurtulacağına da inanmıyalım. Bu kooperatife krediyi, tohumu, makinaları kim verecek? Yoksul köylüyü şimdiye kadar gözetmeyen Amerikancı AP iktidarı mı? Amerikancı AP iktidarına karşı üretici köylü mücadelelerini devrimci sendikalar kurarak birleştirelim. Halkımızın gerçek kurtuluşu olan İŞÇİ — KÖYLÜ iktidarı yolunda ilerliyelim.

Halk düşmanları çıkarları icabı, İŞÇİ — KÖYLÜ gazetesinin ve devrimci gençlerin verdikleri mücadeleyi köylülerin ve işçilerinkinden ayrıymış gibi göstermeye çalışırlar. Köylülerle konuşmalarımızda bunu gördük. Bu, Amerikan Emperyalizmi ve işbirlikçilerinin bütün dünya halkına karşı uyguladıkları «Böl — yönet» metodudur. Bu oyuna gelmiyelim. Ağaların, tefecilerin iktidarının ve Amerikan Emperyalizminin maskesini düşürelim.

Değirmen köy

(Başı Sa. 1 de)

Bir yanda işçilerin ve topraksız köylülerin mücadelesi, diğer yanda ise vurguncu tüccarlara ve tefecilere karşı artan mücadele isteği gittikçe yaygınlaşmaktadır. Köle gibi çalıştırılan ve bir karış toprağı olmayan Saatağac köylülerinin geçmişte yaptığı mücadele tekrar canlılık kazanmağa başlıyor. Gelibolu köylülerinin sömürüye karşı başkaldırışları, bütün ezilen köylülerin yüreğine sıçrayan en parlak kıvılcımlardan birisidir. Tuğla ocaklarında, çeltik tarlalarında, maden ve fay ocaklarında köle gibi çalıştırılan işçilerin uyanışı gittikçe hızlanmaktadır. Yoksul orman köylülerinin sütte ve göndündüde sömürülüşleri artık çekilmez duruma gelmiştir. Bir avuç vurguncu tüccarın borsalarda köylüyü iliğine kadar sömürmesi, gündöndüyü ve çeltiği ucuza alması köylülerin artık sabrını taşırmıştır.

İşçilerin ve köylülerin elele vermeleri artık gitikçe yaklaşmaktadır. Kim ne derse desin Amerikancı iktidarın günleri sayılıdır.

Halkı mücadeleye çağırıyoruz

(Başı Sa. 1 de)

İşsizliği ve pahalılığı yaratanlara karşı direniş komitesi başkanı Prof. İsmet Sungurbey, bütün kuruluşları ve halkı ağır vergilere, zamlara ve personel kanunundaki haksızlıklara karşı direnişe çağırmıştır.

33. kuruluşu temsil eden komitenin başkanı Sungurbey, «Türkiye'de halen büyük zenginler milyonlarca vergi kaçırmaktadır. Bir kısmı ise zaten hiç vergi ödememektedir» demiştir.

Sungurbey konuşmasını şöyle tamamlamıştır: «Personel kanunu, zaten maaşı dolgun olan büyük memurları ve milletvekillerini mükafatlandırıyor. 33. kuruluşu temsil eden Direniş Komitesi olarak biz, AP iktidarının iktisadi ve siyasi tutumuna karşı başkaldıran bütün kuruluşları ve emekçi halkımızı güçbirliğine çağırıyoruz. Üniversite gençliğinin de bu somut davranışlarının içinde yerini almasını bekliyoruz.»

SALDIRI

(Baştarafı Sa. 1 de)

fından devrimci gençliğin işçilerin ve köylülerin üzerine saldırtılmaktadırlar.

Halkımızın kurtuluşunu savunan dergi ve gazetelerin İstanbul bürosuna yapılan saldırı açıkça gösteriyor ki bütün bunların yanısıra, kendilerini devrimci olarak tanıtan bir takım zorbalar da işçilerin ve köylülerin mücadele bayrağı olan İŞÇİ — KÖYLÜ gazetesine karşı açık düşmanlık içindedirler. Bunlar, bilerek veya bilmiyerek, devrimci hareketimizi durdurmak ve parçalamak istiyen sömürücü sınıfların ve polisin âleti durumuna düşmüşlerdir. Çünkü İŞÇİ — KÖYLÜ gazetesine ve diğer devrimci gazetelere karşı girişilen her hareket, kimden gelirse gelsin, devrimci mücadelemize işçi ve köylülere karşı yapılmış demektir. Bu gibi tertip ve baskılar, ancak Amerikan emperyalizminin ve onun uşaklarının işine yaramaktadır.

Bütün emekçi halkımızın kurtuluşu için İŞÇİ — KÖYLÜ gazetesini çıkaran devrimciler olarak bizler, bu tertip ve tahriklere, bu sahte — devrimcilerin oyunlarına karşı bütün halkımızı uyandırmak zorundayız. Devrimci halkımızdan hiçbir şey saklanamaz. Zorba sahte — devrimcilerin maskesi er geç düşecektir!

Dostumuzu, düşmanımızı iyi tanıyalım! İŞÇİ — KÖYLÜ düşmanı sahte — devrimcileri iyi tanıyalım!

Devrimci mücadelemizin bayrağı İŞÇİ — KÖYLÜ gazetesi halkımızın içinde öylesine kök salmıştır ki büromuzu bin kere bassanız mücadelemizi durduramazsınız.

Zafer devrimci halkımızındır!

İŞÇİ — KÖYLÜ

Mücadele bayrağımız

(Baştarafı Sa 1 de)

nı bu yolla önlemeye çabalamaktadırlar. İŞÇİ KÖYLÜ okuyan işçilere köylülere baskı yapmakta, öğretmenler hakkında soruşturma açmaktadırlar.

İŞÇİ — KÖYLÜ'nün yarattığı derin korku yüzünden, gerici iktidar bir takım gerici haftalık gazeteler çıkartmaktadır. Devlet kasasından beslediği bu satılık yayınlarla halkımızın bilinçlenmesini engelleyeceğini sanmaktadır. Gazetemizi hedef alan bu emperyalizm şakşakçısı yayınlar, halkımızın devrimci mücadelesi karşısında dırılarını arttırdıkça, işbirlikçi iktidar halk düşmanı çehresiyle büsbütün ortaya çıkmaktadır. Bizim de hâkim sınıfların bu gerçek çehresini halkımıza göstermemiz daha kolay olmaktadır. Gittikçe gelişen mücadelemiz içinde bu baskılar yalnızca bizi güçlendirmeye yarayacaktır. Bizim bu baskı ve saldırılara karşı silâhımız halk kitlelerinin devrimci gücüdür. Halk kitleleriyle kurduğumuz devrimci bağlardır.

Gazetemizi yurdun her yerinde halka ulaştıralım!

Bütün kitle mücadelelerinde yerimizi alalım!

M. Kuseyri

(Baştarafı Sa 1 de)

Biz devrimciler için boşu boşuna yaşamaktansa halk uğruna mücadele ederek ölmek evlâdır.

MUSTAFA KUSEYRİ de halkı uğruna öldü!

D. UYANIK
AVŞAR KÖYÜ/SÖKE

Sosyalizm ve MDD Mücadelemiz

(Başı S. 2'de)

lerde ağalara karşı mücadele yetmez. Sungurlar işçilerinin bu konuda gösterdikleri tutum iyi bir tutumdur. Onlar başka bir fabrikada, ECA'da mücadele eden kardeşlerini desteklediklerini bildirdiler. Ama bu da yeterli değildir. Birleştirilen mücadelenin ortak bir hedefe yönetilmesi gerekir. Bu sömürü ve zulmün son bulması buna bağlıdır. Halka zulüm yapanlar iktidarda kaldıkça zulmün sonu gelmez. Öyleyse mücadelemizin iktidar hedefine yönelmesi gerekir. Ancak işçilerin ve köylülerin devrimci iktidarı emperyalizmin ve işbirlikçilerinin saltanatına ve zulmüne son verebilir. Öyleyse güçlerimizi birleştirelim ve ortak hedefe yönelelim. Bütün gücümüzü topladığımız an emperyalizmin en zayıf noktasına yüklenelim.

Gündem

(Baştarafı S. 4'de)

cakları paraları aralarında paylaşacaklardır.

Ancak, işbirlikçi patronun dayanması imkânsız gibidir. İşçilerin patronu ve kukla sendika Çelik — İş'i dize getireceği gün yakındır.

Bütün diğer işçi mücadelelerinde olduğu gibi GÜNTERM'deki direniş de şunu göstermiştir ki işçiler kendi

Çay üreticisi

(Baştarafı S. 4'de)

Bölgedeki çay rey toplamak için yıllarca siyasetin içine sokularak, halka bir karış toprağına kadar çay yapmasının memleket ekonomisi için yararlı olduğu fikri aşılanırken, üretilen yaş çayı imâl edebilecek fabrikalar için yatırımda bulunulmamıştır. Alınan yaş çay mevcut fabrikaların yakınlarında, dere — deniz kenarlarında ve boş arsalara serilmekte, çürümeye yüz tutan bu çaylar işlenirken, gelen yaş çay aynı yerlere dökülmekte ve yeniden çürümeye terk edilmektedir. Bu şekilde işlenen çayların kalitesiz olacağı tabiidir ve bu yönden en büyük suçu yeter sayıda fabrikası olmayan Tekel idaresinde aramak gerekir. Çok tuhaftır ki, çayı bu şekilde işleyen ve yaş yaprağı ziyan etmekle beraber kaliteyi düşüren yöneticiler taltif edilirken, çay üreticileri suçlanmaktadır. Rize bölgesinde mevcut çay fabrikası ve atölyeler en iyimser tahminlere göre iki ilçenin çaylarını işleyebilecek kapasitededir.

Çay bölgesi halkının zengin olduğu iddiaları ise tamamen yalandır. Çay üreticisi yüzde 14 faizle kooperatiflerden avans almakta, her yıl Ziraat Bankasındaki borcunu ödemekte güçlük çekmektedir. Her türlü murakabeden uzak yaratılan suni pahalılık karşısında çay kampanyası sonucunda öreticinin elinde bir şey kalmamaktadır. 1969 yılında 5 köyde, 40 aile arasında yapılan anket sonunda, bu aileler içinde gübre taşıyan, güneş altında akşama dek çay toplıyan ve bütün yıl durmadan çalışan insanların aylık ortalama kazancının 155 lira olduğu görülmüştür. Toprak ve emeğini çaya bağlılira kazancını haksız bir iktisapmış gibi göstermeye kimyan bölge halkının ayda 155 senin hakkı yoktur.

Çay üretimi istihdam politikası yönünden de önemli bir konudur. Rize ve çevresinde hatta komşu illerde bir çok insanın yılda altı ay iş bulma olanağını bütün ihtiyaçlarını diğer illerden sağlamak sure-

Fındık üreticileri

(Başı Sa. 1 de)

cak'a bağlı yetmiş iki köy muhtarı Devrimci Gençlik Federasyonundan gençlerle birlikte ortak bir toplantı yaptılar. Yetmiş iki muhtardan altmış sekizi direnişe karar verdiler. Ayrca köylüler kendi aralarında «Direniş Komiteleri» kurdular. Direniş Komiteleri 26 Mayıs 1970 Salı günü miting yapılmasını kararlaştırdılar. Miting Tertip Komitesinden iki kişi, kendilerini tefeci — tüccar takımına satınca ortalık karıştı. Satılık adamlar miting bildirisini geri çektiler. Bu bize, tefeci — tüccar takımına ve işbirlikçilere karşı daha bir uyanık davranmamızı öğretti. Bütün köylü düşmanlarının, işçi düşmanlarının aramıza nifak sokarak bizi parçalamak isteyeceklerini öğretti. Fakat Bulancak köylüleri yılmadılar. Aksine daha bir birlik oldular. Tefeci — tüccar takımına ve onların uşaklarına karşı daha bir kinlendiler.

Tesbit edilen gün, — tüccarın çevirdiği dolaplara rağmen — köylüler Bulancak'a gelerek fındık fiyatının 9 lira olması gerektiğinde anlaştılar. Oysa, daha önce kurulan araştırma komisyonu, fındığın asıl fiyatının 10 lira 70 kuruş olması gerektiğini araştırmalarla tesbit etmişti. Köylüler «Başımız gözümüz sadakası olsun tüccara; geri kalan 1 lira 70 kuruşu bağışlıyoruz» dediler. Samsun — Trabzon yolunu 4 saat kapatarak tefeci — tüccarı ve işbirlikçi AP'yi protesto ettiler.

Bulancak köylülerinin direnişi yanısıra, Batlama — Dereiçi'-nin otuz üç köyü de direniş kararı aldı. Onlar da fındıklarını bütün fındık üreticileri gibi yok pahasına kaptırıyorlar, daha dalındayken tefecilere veriyorlardı. Batlama — Mereiçi fındık üreticileri, işbirlikçi AP'nin ve tefeci — tüccarın Bulancak üreticilerine oynamak istedikleri oyunlara gelmediler. 25 Mayıs 1970 Pazartesi günü 4000 köylü «Fındık Keneleri» dedikleri tefeci — tüccarın kafalarını ezeceklerine and içtiler. Fındığın fiyatını 9 lira olarak tesbit ettiler.

Fatsa köylülerinin, Bulancak ve Batlama — Dereiç üreticilerinin mücadelesini o-rak tesbit edildi. Daha sonra yapılan toplantılarda 1 Haziran 1970 tarihinde miting yapılması kararlaştırıldı. Kararlaştırılan bu miting 6000 den fazla köylünün iştirakiyle yapıldı. Köylülerin sendikada toplanmaları, kendilerinin malı olan bir kooperatif kurmaları kararlaştırıldı.

Konuşmacılardan Mustafa Toksöz «Destekleme alımı yapıp sonra bizi tefeci — tüccara teslim eden zihniyete karşıyız. Eğer mitinglere ses gelmezse başka direniş biçimleri uygulayacağız. Satmayacağız fındığımızı» dedi.

Bir başka üretici «FINDIK İHTİLÂLİ haklarımızı alana kadar devam edecektir. Hem bundan sonra en şiddetli şekilde direneceğiz. Fındık çerezdir diye gelip geçiyorlar. Ama biz, fındık toplama zamanı Karadeniz'e dolan çanak yalayıcılarını da biliyoruz. Bundan sonra fındığın fiyatını aracı — tefeci ve onların masa başındaki işbirlikçileri değil, biz yani üreticiler tayin edeceğiz» dedi.

Birleşelim

(Başı Sa 1 de)

protesto ettiler.

Giresun'lu fındık üreticileri tefecilere karşı mücadele bayrağınını açtı. Bir çok yerde işçiler ve köylüler haklarını almak için mücadelelerini genişlettiler.

İşbirlikçiler ne yapacaklarını şaşırdılar. Ona buna bol keseden vaadler yaparak zevahiri kurtarmaya çabaladılar. Ama artık bunları kimse yutmuyor.

Halk düşmanları, bu uyanışı cinayetlerle durdurabileceklerini sardılar. Halkı için dövüşen Mustafa Kuseyri'yi öldürdüler. En önde Üniversite öğretim üyeleri olmak üzere binlerce kişi Ankara sokaklarını doldurdu. İşbirlikçilerin yüreği korkudan gümbürdedi.

Herkesçe anlaşıldığı gibi personel kanunu, dar gelirli memurun ve bütün halkın aleyhine olan bir oyalamacadan başka bir şey değildir. Bir kaç yüksek memurun dışında kimsenin maaşı artmıyor. Artmadığı gibi, yeni gelen zamlar vergiler halkımızı biraz daha yoksulluğun içine itiyor.

Afşin'de Devrimcilere Baskı

Afşında İşçi - Köylü gazetesi satan beş devrimci arkadaşımıza toprak ağalarının uaşkları saldırmışlardır.

Afşın'ın toprak ağalarından Ali Bardır ve diğer halk düşmanları, İşçi - Köylü satan arkadaşlarımıza «komünistler... Bunların katli vacip» diyerek saldırmışlardır. Bundan sonra gerici ve halk düşmanı güruh sağa sola saldırmaya başlamışlardır. Taner Soydan isimli devrimci arkadaşımızın evine de saldıran hainler arkadaşımızı bulamayınca annesini ağır şe-

Bu hareketlerin sebei köylülerin toprak ağalarının gasbettiği topraklarda hayvan otlatmalarıdır. Buna sinirlenen ağalar böyle bir harekete girişmeyi önceden plânlamışlardır. Ama ne yaparlarsa yapsınlar halkın mücadelesini önleyemeeceklerdir. Kahrolsun toprak ağaları ve onların uşakları.

emperyalizm ve işbirlikçileriyle birlikte eriyip gidecektir.

Uşakların oyunu geri tepmektedir. Baskıları arttıkça; polis, gericiler ve faşistler sal

Kitlelerle daha çok bağlar kuralım!

Mücadele bayrağımızı İŞÇİ — KÖYLÜ'yü yüksek tutalım!

birliklerini kurar, işçilerden yana olan devrimcilerle ve başka fabrikalardaki işçilerle dayanışma sağlarsa başarıya ulaşacaklardır.

ne kardeşlerine vermiştir. Tekel Bakanının Mecliste: «65 vilayetin menfaatini iki vilayete mi terk edelim» sözleri isabetsizdir.

Bir lokmacık ekmeğinin elinden alınmakta olduğunu gören üreticiler ilk protesto yürüyüşünü Pazar'da yapmış ve kısa bir müddet atölyeye girerek çayının alınmasını istemiştir. Ardeşen'de fabrikayı işgal eden köylü kadınlar aynı isteği tekrar etmiştir. 15 Nisan 1970 tarihinde üreticiler Çayeli fabrikasını işgal ederek komşu ilçelerdeki istekleri bir daha dile getirmişlerdir. Rize ve diğer ilçelerdeki üretici nümayişlerinde de istek çayların alınmasıydı. Üreticilerin işgal ve gösterilerine karşı ilgililer çayların şimdiye kadar olduğu gibi alınacağını ve bu yolda çalışma yapılacağını söyliyerek protestocuların dağılmalarını sağlamışlardır. Zaten üreticilerin her yerde isteği birdi Çaylarının alınmasını istiyorlardı. Nümayişlerden sonra iş üreticiler aleyhinde hal edilmeye başlanmıştı.

Çay alımevlerinde altı aylık işçi olarak çalışan eksper, kantarcı ve kayıtcı fukaraların çocuklarıydı. Bunlar 600 ile 900 lira arasında değişen maaşlarından olmak istemiyorlar ve idarenin kendilerine yapmış olduğu baskıya boyun eğerek çay üreticileriyle şiddetli anlaşmazlıklara düşüyorlar. Alımevlerinden fabrika ve atelyelere gönderilen çayların evsafa uygun olmadığı gerekçesiyle kabul edilmiyeceği, yöneticiler tarafından kendilerine tebliğ edilmekte, aksi halde işlerine son verileceği, yöneticiler tarafından kendilerine tebliğ edilmekte, aks ihalde işlerine son verileceği ihtar edilmektedir. Bu durumda üretici karşısında eksper, kantarcı ve kayıtçıyı bulmakta, bozuk düzen yaratığı tampon bölge arkasına saklanarak kusursuz görünmeye çalışmaktadır.

Çay üreticileri, oynanmakta olan oyunun arkasında saklanan bozuk düzeni teşhis etiklerinde gerçek mücadele başlıyacaktır. Şimdilik ortada eksper, kantarcı, kayıçı ve karşılarında çay üreticisi, yanıbaşlarında tomsonlu jandarmalar, Nevşehirden getirilen komandolar görülüyor.

na bir korkutu... sa fındık üreticileri, köyler de kurulan komitelerin temsilcilerini Fatsa'ya göndererek 40 kişilik bir Merkez Direniş Komitesi kurdular. Merkez Direniş Komitesi 18 Mayıs 1970 Pazartesi günü toplanarak, fındık fiyatının ne olması gerektiği konusunda köylüler arasında bir anket yapılmasını kararlaştırdı. Anket yapıldı. Bunun sonucu, fındık taban fiyatı 9 lira ola

nin, köylünün üstüne biniyor. Halkın günlük yaşamasında kullandığı bütün hayati maddeler vergilendiriliyor.

Zamlar da öyle! Bütün günlük ihtiyaçlara zam! Halkın ekmeğinden, kefenine kadar zam! Gazete kâğıtlarına zam! Bunun amacı muhalif gazeteleri reklama muhtaç bir hale getirip susturmak.

Yeni getirilen vergiler, işçilerin şimdiye kadar uzun mücadelelerle kazandıkları bütün ücret artışlarını silip süpürüyor.

Yeni zamlar, köylüleri biraz daha tefecilerin kucağına itiyor.

Bu zamlar ve vergiler neden yapıldı? Bunu, işbirlikçi iktidara Amerikalı ağababası tavsiye etti. Amerikalı emperyalistler «Eğer enflasyonu önlemek istiyorsanız yeni vergiler ve zamlar yapın, yoksa haliniz duman» dediler.

Böylece fakir halka yeni vergiler ve zamlar yüklediler. İşbirlikçiler buna «istikrar politikası» diyor. ama bu düpedüz «iktikrar politikası» değil, «istismar politikası» dır.

İşler bu kadarla kalmıyor. İşbirlikçiler halkın bilinçlenip, haklarına sahip çıkmasından telaşa kapıldı. Bunun için zamlarla, vergilerle ve sahte personel kanunuyla birlikte zorbalık kanunlarını da getirdiler. Bu kanunların mek. Halktan yana mücadeamacı, bağımsızlık için, halkı için dövüşenleri sindirle eden dernekleri kapamak, bütün devrimcileri zindanlara atmak, halkın miting ve yürüyüş yapmasını önlemektir. Aslında bu zorbalık kanunlarının tek amacı var: Halkımızın gelişen bağımsızlık ve demokrasi mücadelesini bastırmak, hak alma mücadelesini zorbalıkla önlemek, işçi ve köylü hareketlerinin önüne geçmek.

Ama bütün bunlar boşunadır. Yeni vergiler işsizliği daha fazla arttıracaktır. Yeni zorbalık kanunları halkımızın çığ gibi gelişen mücadelesinin önünde yıkılıp gidecektir.

İşçiler, köylüler, esnaflar, memurlar, bütün yurtseverler! Bütün yurt çapında örgütlenerek mücadeleye daha azimli girişelim. Her yerde gelişen devrimci harekete omuz verelim Her yerden mücadele örgütleri fışkırsın. Halk mücadelesinin seli işbirlikçilerin bütün setlerini yıkarak işçilerin köylülerin ve bütün halkın devrimci iktidarı yolunda ilerlesin

İŞÇİ-KÖYLÜ POSTASI

Kavgamız Sınıf kavgası

Alevi kardeşim, kavgamız mezhep kavgası değil. Bunu kafana koymalısın. Kavgamız, bir sınıf kavgası, kavgamız sınıfsız bir toplum düzeni kavgası, kavgamız tam bağımsız Türkiye kavgası, kavgamız Türkiye'mizin de şerefli ülkeler arasında yerini alması kavgasıdır. Senin kutsal inançlarını politika cambazları istismar ediyorlar. Sen onlara aldanma.

Kardeşlerim, bu düzende Alevinin de fakiri, Hanefinin de de fakiri, şafinin de fakiri, malikinin de fakiri eziliyor. Dünyanı, yaşantını değiştirmen için bu mevcut düzeni kökünden söküp atman lâzım. Aleviler ilericidir. Aleviler devrimcidir. Alevilerin tarihin her döneminde ilericiliğe katkıları olmuştur. Bir Pir Sultan Abdal'ımız asırlar önce bu kavgaya katılmıştır.

Kardeşlerim, Eğer hapishane, hastahane, adliye kapılarından kurtulmak, hasretini çektiğimiz toprağa kavuşmak, ağanın tefecinin zulmünden kurtulmak istiyorsak birleşelim. Bir toplum halkı ve hürriyeti uğruna ölmesini bilmelidir. Hakkı ve hürriyeti uğruna ölümden korkan ve kaçanlar, yaşamaya layık değildirler. Gerekirse, tam bağımsız gerçekten demokratik Türkiye uğruna ölmesini bilmeliyiz.

Proleter Devrimci Kardeşiniz

HIDIR İNCE
MÜNIH/ALMANYA

Dereli Köylüsünün Sözü var

Köyümüz 60 haneli ve orman içi bir köydür. Çok perişan, insanca yaşamadan uzak. Yılın yarısı gurbetlere gencimiz, yaşlımız çalışmaya gideriz. Karın tokluğuna günde 14 saat çalışır, eve yine eli boş döneriz. Buna rağmen hergün radyolarda ve gazetelerde Türkiye'nin hızla kalkındığını duyuyoruz sorumlulardan. Ama kalkınmanın «K» si dahi köyümüzün semalarında geçmemiştir.

GEÇMEMİŞTİR ÇÜNKÜ:

1 — Bundan 30 yıl önce kendi gücümüzle yaptığımız okul binasının duvarları tamamen çatlamış, en ufak bir sarsıntıda yüzlerce çocuğumuzu öldürecek duruma gelmiştir.

2 — Halkın geçim kaynağı olan afyon ekimi, dostumuz Amerika gücenmesin diye yasaklanmıştır. Köyümüz açlıkla başbaşa bırakılmıştır.

3 — Ayakları havada kalmış ve heran çökme tehlikesiyle başbaşa kalan köprümüzle ilgilenen olmamıştır. Çünkü bu köprüde köylülerden başka kimse geçmezde ondan.

4 — İki, üç dönümlük susuz tarlalarımız bankada dahi kredi işine yaramazken, ziraat odaları onbinlerce dönümlük arazisi olanlarla bir olup zorla vergi almaktadır.ö

5 — Dünya kurulalıdan beri tüm devlet hizmetini şerefle yapmış, buna karşılık bir tek çocuğunu ortaokulda dahi okutma imkânını bulamamıştır. Çünkü yoksulun okulu ya sığırtmaçlık, yahut hamallıktır. Buraların kapısı bize açık..

6 — Sayın Başbakanımız, bir gezisinde «kocalarınıza deyiniz ki size buzdolabı alsınlar». Bizim karılarımız buzdolabından vazgeçtiler, 500 metre yakınımızdan geçen elektrik kanalından elektriği almak için onbin lira istenilmektedir. Köyün bütün arazilerini, hayvanlarını ve insanlarını satmak için alıcı bulsak ve satsak yine bu kadar parayı çıkaramayız. Onbin lirayı çıkaramadığımız için de asırlarca bu elektriğe bakarak duracağız. Karılarımızda buzdolabı için bizi sıkıştıracaklar alın diye..

Eğer ATATÜRKÜN kurduğu demokrasi devam ediyorsa ve ANAYASAMIZ yürürlükteyse, bizlerde yurttaş isek insanca yaşamamıza etkili olacak bu sorunlarımızın, sorumlulardan yerine getirilmesini istiyoruz.

SEÇİMDE DEĞİL, GEÇİMDE DE YANIMIZDA OLMALARINI İSTİYORUZ..

BİLECİK — GÖLPAZARININ DERELİ KÖYÜ HALKINDAN

Naci Keskin, Mehmet Akar, Mehmet Akbay, Ahmet Çelik, Mustafa Sezgin, Mustafa Çay Mustafa Keskin, Bahattin Eser, Nevzat Kandemir Mehmet Kavak İbrahim Avcı Ömer İldır, Muhittin Şener, Yaşar Safrancı, Hüseyin Kaya Alaaddin Çelik, Ahmet Akın, Hüseyin Akar, Ali Altay.

Bilinçliyiz ve azimliyiz

Biz ezilen, horlanan insanların savunucusu olan gazetemizi, siz emekçi dostlarımız sayesinde ta Anadolu'nun ücra köşesindeki köylerimizde almaktayız. Ve bu gazeteyi elden ele dolaştırarak okumaktayız. Hergün sayılarımız biraz daha artmakta, hergün biraz daha güçlenmekteyiz. Bu gücümüz karşısında ne Amerikan emperyalizmi, ne yerli işbirlikçi sınıfı ve ne de feodalite kalıntısı mütegallibe duramıyacaktır. Artık herşey su yüzüne çıkmıştır. Bilinçliyiz ve azimliyiz. Bu kader çizgisini mutlaka değiştireceğiz. Yeter ağa mezaliminde ezildiğimiz. Bıktık artık parti madrabazlarının nutuklarını dinlemekten. Fikirlerimizde ve eylemlerimizde omuz omuzayız. Yaşasın bilcümle emekçiler ve yaşasın gerçekten demokratik bağımsız Türkiye. Yaşasın demokratik halk iktidarı.

Yavuzeli Kuzu Yatağı Emekçileri adına

ALI TURKKAN

Okutalım ve tartışalım

Amerikan gazeteleri 1920'lerde, «Türkiye, Konya ve Ankara civarında, Orta Anadolu Devleti olacak. Bu, herhalde Türkler dışında herkesi memnun edecek» diyordu..

1950'lerden sonra ise «A.B.D. Halkının Türk Halkına hediyesidir» yazılı, 8 yaşında küçük bir köy çocuğumuzun bile «Killi toprak gibi bir şey, ne sade yağı?» dediği sade yağ kutuları gönderirler. Fakat herhalde 2—3 katı kârla parasını çıkartmıyorlarsa bedava beslenen halkımızın ilikleri böyle kurumazdı. Kuvvetlenmemizi önlüyorlar. İlim adamımızı kaçırıyorlar. Bazı, yanlışlıkla güvenerek başımıza seçtiklerimizle elele olmuşlar.

Bunlara karşı, durum anlaşıldıkça hareket yolunu gören İşçi — Köylü genç ve memurlarımız her köşede mücadele veriyorlar.

Yunanlıları denize döktüğümüz zaman «Bu hristiyanlığın büyük felâketidir. Birleşip müttefik zırhlılarla Anadolu kıyılarına saldırmalıyız» diyen Amerikalıların aynı zırhlıları, satılmışların göz yummasıyla bugün dostluk lafları ederek İzmir'e, İstanbul'a, Mersin'e, gelmekte, son zamanlarda geldikleri gibi gitmektedirler.

Geniş nefes alıp düşünelim. Bol bol tartışalım. Boş şeylerden değil, neler yapmamız gerektiğinden bahsedelim. Ben İŞÇİ — KÖYLÜ gazetemizden doğru şeyler öğrendim. Okutalım ve tartışalım.

NADI SENCAR
FETHIYE/MUGLA

Bu mudur Demokrasi ?

Bir gün otobüs bekliyordum. Önümde de 2 tane delikanlı çocuk 4 tekerlekli arabaya on tane salatalık koymuşlar satıyorlar

5 kuruş kazanmak için terliyorlar. O sırada bir zabıta arabası geldi gençleri yaka paşa arabaya attılar. Ve arabalarını da aldılar. O anda yaşlıca bir adam «Memur bey oğlum, onları bırakıver bak ekmek parası kazanıyorlar, hırsızlık mı yapmaları lâzım bunların?» deyince hemen bizim vazifesine sadık olan memur «sen karışma» dedi ve oradan uzaklaştılar. İşte bizim demokrasimiz. Bir mukayese yapalım. Öte yanda Ankara'nın Kızılay semtine üzerini göreyim diye bakınca insanın kasketi düşecek kadar binayı kondurmuş ona bir şey yok. Gazinonun önünde ve başka yerlerde hususi araba eğlence için park, etmiş, ona da iyi eğlenceler beyzadem. Öte yandan Amerikan 6. Filosu Ege'yi Marmara'yı işgal eder, ona hoş geldiniz efendim.

Bu mudur demokrasi?

FEYZULLAH
ETLİK/ANKARA

Üstün çelik

(Başı Sa 1 de)

Uzun bir süredir fabrikada, patronun çok az işçinin çalışmasıyla çok iş yapan yeni makinalar getirteceği ve çok sayıda işçiyi işten çıkaracağı söyleniyordu.

Üç işçinin işten çıkarılması, partonun bu plânını uygulamadan önce giriştiği hazırlığıydı.

Direnişe fabrikanın bütün işçileri katıldı. Gençler işçilerle birlik olduklarını belirterek, onlarla birlikte üç gün beklediler. Çevre fabrikaların işçileri Üstün — Çelik işçilerinin yiğit mücadelesini duyunca toplu olarak geldiler ve işçi kardeşleriyle birlik oldukları mücadelenin ortak olduğunu söylediler.

Sonunda işbirlikçi patron dize geldi. İşten atmaya yeltendiği işçileri geri almak şimdiye kadar işçilere verilmiş bütün cezaları kaldırmak ve işçi düşmanı müdür muavinini işten çıkarmak zorunda kaldı. Ama Üstün — Çelik işçileri mücadelenin burada bitmediğini belirttiler. Mücadelenin sömürü düzeni ortadan kalkıncaya kadar süreceğini defalarca haykırdılar. Onlar işgali bitirirken «Bağımsız Türkiye» «kahrolsun Amerika» ve «İşçi köylü elele milli cephede» diye hep bir ağızdan bağırdılar.

Üstün — Çelik işçileri giriştikleri bu hareketle bütün Ankara işçilerine önder ve örnek oldular. Aralarındaki güçlü birlik ve kardeşlik sayesinde işbirlikçi patronu dize getirdiler. Bu mücadeleden daha bilinçli ve daha yenilmez çıktılar.

Mücadele içinde birliğin önemini kavrayan işçiler bundan sonra her defasında patronun karşısına sıkılmış bir yumruk gibi çıkacaklardır Mücadeleyi bundan sonra daha da hızlı yürüteceklerdir.

KAHROLSUN İŞÇİ DÜŞMANI İŞBİRLİKÇİLER YAŞASIN ÜSTÜN ÇELİK İŞÇİLERİNİN SARSILMAZ BİRLİĞİ BÜKÜLMEZ BİLEĞİ.

Polatlı'da 88 köy halkı yürüdü

Ve gürledi : AP iktidarını biz yıkacağız

İŞÇİ — KÖYLÜ Ekibi Polatlı'dan Bildiriyor :

Polatlı köylüleri toprak ağalarına, tefecilere ve işbirlikçilere karşı 6 Mayıs'ta bir miting düzenlediler.

Köylüler daha önce yayınladıkları bildiride, toprak reformu; hububat fiatlarının asgari geçim seviyesine göre yeniden ayarlanmasını hayat pahalılığına dur denilmesini, tarım araç ve gereçleri yapımının devletleştirilmesini, montaj sanayiinin kaldırılıp millî sanayiin kurulmasını ihracat ve ithalatın devletleştirilmesini, ağaların işgalindeki hazine topraklarının topraksız çiftçiye dağıtılmasını, kooperatifler birliğinin kurulmasını ve bugünkü soyguncu iktidarı değil halk iktidarını istediklerini bildirdiler.

Köylülerin mücadelesinden korkan ağa — tefeci — bezirgân takımı ve Ziraat Odaları Genel Sekreteri bu direnişi önlemek için köylere adam saldılar. Polis ve jandarma yardımıyla köylülerin yollarını kesmeğe kalkıştılar Ama bütün bunlar köylüleri yıldıramadı. Mitingten önceki günlerde köyleri dolaşan İŞÇİ — KÖYLÜ ekibine ve devrimci gençlere mücadeleye kararlı olduklarını belirttiler. Gençler de onlara Türki

Halk için, gerçekten hürriyet için
Bağımsız, özgür bir Türkiye için
Çelik imanla yürüyelim biz
Su katılmamış yurtseverleriz.

Köylüyer ürettikleri ürünü yok pahasına kapatan aracılara ve onların iktidarına karşı hep birlikte yürüyorlar.

Gelibolu'da Ureticiler Aracıya Karşı Yürüdü

Hüseyin Karakaş bildiriyor.

böyle gelmiş böyle gitmez»,

Çay üreticisine oyun

Kenan KANTOĞLU

Çay nadir iklimlerde yetişen bır bitkiydı. Cumhuriyetten sonra yapılan araştırmalarda, halkı çalışkan fakat toprağında mısırla kızılağaçtan başka bir şey yetişmediğinden fakirliğin çilesini çeken Rize havalisinde çay ziraatının olacağı anlaşılmakla; devletin teşvikiyle çay ekilmeye başlanılmıştı. Devlet çay ekilen dönüm başına bir miktar para vererek halkın daha fazla çaylık yapmasını destekliyordu. Ve Rize halkı devletin öncülüğüyle kapısının önüne kadar toprağını çaya verdikten, gurbetteki işini bırakıp tarlasına döndükten sonra yaş çayın alıcısı Tekel 1970 yılında üreticiye almam diyordu.

Çayın kalitesiz olduğu öne sürülüyor ve buna sebep olarak çay üreticileri gösteriliyordu. Tekelin davranışına tepki gösteren halkın; Pazar'da, Ardeşen'de, Çayeli'nde, Rize'de ve diğer ilçelerde girıştigi yürüyüş ve işgallere geçmeden çayın kalitesizliğindeki kusurun yüzde seksen idarede olduğuna kısaca değinelim.

(Sonu S 3'de)

Günterm işçileri patronu da sarı sendikayı da dize getirdi

İŞÇİ — KÖYLÜ Ekibi İstanbul'dan bildiriyor.

Nisan ayı sonundan beri alamadıkları ücretleri için direnişte bulunan yiğit GÜNTERM işçilerinin mücadelesi kesin zafere bir adım daha yaklaştı. Üç aylık ücretleri ve demokratik hakları için

taş Ev. San. Cihaz Fabrikası işçileri ise her türlü yardıma hazır olduklarını söylemişler ve GÜNTERME işçilerine **İŞÇİ SINIFININ DÜŞMANLARINA KARŞI SİZLERLE OMUZ OMUZAYIZ** yazılı bir pankart bırakarak maddi yardımda

dünya halkları KURTULUŞ BAYRAĞI'nı yükseltiyor

Hindıstan'da yoksul köylülerin proletaryanın önderliğindeki silâhlı mücadelesi hızla gelişmekte

Çağımızda kapitalizm, emperyalizm aşamasına varmış durumda. Başta Amerika Birleşik Devletleri, bir avuç zengin ülke dünyanın geniş bölgelerini hâkimiyetleri altına almış durumdalar. Asya, Afrika, Lâtin Amerika kıt'alarının yoksul halkları, emperyalistlerin ve kendi içlerinde bir avuç işbirlikçinin sömürüsü altında ezilmekte, her geçen gün biraz daha sefalete sürüklenmekte. A.B.D. emperyalizmi, sömürdüğü ve ezdiği ülkelerin içinde en gerici sınıflarla ittifaklar yapmış; o ülkeler içinde hâkimiyetini bu ortakları yoluyla sürdürüyor, kendisi de parasıyla, askeriyle, dolabıyla bu bir avuç işbirlikçiye arka oluyor.

Emperyalistlere ve onların ortağı olan işbirlikçi sermayedarlara toprak ağalarına ve tefeci - tüccarlara karşı, sömürülen ve ezilen halkın mutlaka devrim yapması gerek. Kurtuluşun başka yolu yok. Halkı ezen ve sömüren hâkim sınıflar, kendi aralarında bir ittifak kurmuşlar; sömürüyü, zulmü sürdürmek için elele vermişler. Bu karşı - devrimci ittifakı yenmek için, sömürülen halkın da kendi içinde sağlam bir devrimci ittifak kurması gerek. Devrimi başarıya ulaştırmak için, devrimden yana olan herkesin birleşmesi, omuz omuza döğüşmesi şart.

Hindistan, A.B.D. emperyalizmi ve içerde bir avuç asalak işbirlikçi kapitalist, toprak ağaları ve tefeciler tarafından sömürülen bir ülkedir. Hindistan halkı, hâkim sınıfıradan kurtulmak için omuz omuza vermenin, devrim kavgasına girmenin mecburiyetini her geçen gün biraz daha sıkı sıkıya kavrıyor. Bakalım ne yapıyorlar :

Hindistan nüfusunun büyük çoğunluğu yoksul köylülerdir. Toprak ağaları tarafından in-

de, artık bu duruma dayanamıyan yoksul köylüler ayaklanıyorlar. Şehirlerden gelen ve onlarla elele veren, onlara doğru yolu gösteren devrimci aydın ve işçilerle, işçi sınıfı devrimcileriyle birleşiyorlar. Mahsullerini teslim etmemek, ağalar ve tefecilerden topraklarını geri almak, köylük bölgelerde ağalar ve tefecilerin siyasî nüfuzunu kırmak için çetin bir mücadeleye giriyorlar. Hâkim sınıfların üzerlerine gönderdiği polise, jandarmaya karşı hiç yılmadan mücadele ediyorlar.

Naksalbari'de yoksul köylülerin işçi sınıfı devrimcilerinin önderliğindeki yiğit mücadelesi, bütün Hindistan halkına devrimci heyecanı sıçratıyor. Çeşitli bölgelerdeki devrimciler ve yoksul köylüler, Naksalbari yolunda ilerleyerek mücadeleye girişiyorlar. Andhra eyaletinde Sirikakulam ve Debra bölgelerinde halk, toprak ağaları ve tefecilere karşı mücadele örgütleri kuruyor. İşçi sınıfı devrimcilerinin yönettiği bu örgütler, sınıf düşmanlarını, yani ağaları ve tefecileri köylük bölgelerden kovuyorlar. Üretim araçlarını ele geçiriyorlar. Toprağı, kendileri için işlemeye başlıyorlar. Kendi bölgelerine hâkim sınıfların polisini, jandarmasını sokmuyorlar. Kırlık bölgelerde, toprak ağalarının ve tefecilerin siyasî nüfuzunu kırıyorlar; halkın devrimci iktidarını kurma ve yerleştirme işine girişiyorlar.

Şimdi Hindistan'da, gerici hâkim sınıflar, yoksul köylülerin işçi sınıfı devrimcilerinin önderliğinde giriştikleri bu sert mücadeleden dehşete düşmüş haldeler. Kırlık bölgelerde can korkusuna düşen ağalar ve tefeciler, soluğu şehirlerde alıyor. Toprağını, her şeyini arkada bırakarak. Gerici hâkim sınıfların iktidarı durumu kurtarmak için bir yandan polis ve jandarma baskısını arttırıyor, bir yandan yeni bas

met Matracı artık kandırı lamıyacaklarını söylerken, Çokveren köyünden Yunus Demir Türkiye'deki devrim cilerin mücadelelerinin ken dilerine yanlış duvurulduğu nu ama simdi gerçeği öğren meye basladıklarını öğren yordu. Yunus Demir, «bu mücadele ağalara, tefecilere, işbirlikçilere ve onların da yandığı Amerika'ya karşı dır» diyordu Karaahmet köy lüleri ise «AP'yi nasıl basa getirdikse onu öyle alaşağı etmesini biliriz» diye haykı rıyorlardı.

(Devamı Sa 3 de)

vergi artışlarına rağmen üre ticinin ürününün değerlendi rilmediği söyliyerek bir pro testo yürüyüşü yapmışlardır.

Başta bezelye olmak üzere bütün ürünlerinin değerinin çok altında satın alındığını açıklayan üreticiler, onların sırtından para kazanan aracı lara karşı birleşmek gerekti ğini belirtmişlerdir. Binler ce köylünün katıldığı gösteri de, köylüler işbirlikçi ikti darı ve onun desteklediği ara cılar açığa çıkartan ve halkı onlara karşı mücadeleye ça ğıran pankartlar taşımışlar dır. «Fakirden al, zengine ver

«Elimizde nasır, alnımızda ter, yine de halimiz herkes ten beter» gibi sloganlarla yürüyen köylüler Atatürk Anıtına çelenk koydular

Gelibolu'daki bezelye sö mürüsü ile ilgili bir yazımızı gelecek sayımızda yayınlıya cağız.

—0—

Sahne Anadolu yılmayacak

Üçbuçuk senedir gittikleri yurdun her köşesinde, halkı mıza yapılan zulmü dile geti ren, gerçek düşmanlarımızın çirkin yüzünü devrimci oyun larıyla gösteren «Sahne Ana dolu Tiyatrosu» bütün baskı lara rağmen yılmadan iler liyor.

Kırşehir'de işbirlikçi AP ik tidarına yaranma örneği ve ren savcı, yürürlükten kal kalı dört sene olan kanun maddesiyle devrimci oyuncu ları mahkemeye sevketme gafletinde bulunurken Niğ de ve Erciş'in namuslu savcı ları gerekli emniyet tedbiri ni aldılar.

Toprak ağalarının ve bes lemelerinin, kendilerini soy guncu iktidarın ortağı sanan bazı idarecilerin bütün bas kılarına rağmen Sahne Ana dolu Tiyatrosu oyuncuları şöyle diyor: «Şartlar ne olur sa olsun, öldürülmedikçe yo lumuza inançla devam edece ğiz.»

direnen işçiler, hiçbir taviz vermiyeceklerini, başta üc retleri olmak üzere bütün is teklerinde sonuna kadar dire neceklerini söylemekte, «İş birlikçi patron ve onun kuk lası Çelik — İş'i yenmeğe ka rarlıyız» demektedirler

GÜNTERM işçileri, ken di aralarında örnek bir birlik kurmuşlardır. Bunun yanısı ra Sungurlar Kazan Fabri kası ve Özkardeşler Cıvata fabrikası işçileri ile karşılıklı dayanışma sağlanmıştır. Es

da bulunmuşlardır

Bunun üzerine patron yel kenleri suya indirmeğe başla mış, haber göndererek ücret leri ödeyeceğini bildirmiştir. İşçiler, direniş süresi dahil ücretlerin tamamının öden mesi için patrona süre tanı mışlardır. Bu sürenin isteni len ücretlerin ödenmeden dolması halinde fabrikayı kendileri çalıştıracak ve si parişleri teslim ederek ala

(Devamı Sa 3 de)

ürünün yarısından fazlasını ağalara ve tefe cilere kaptırıyorlar Kalan ürün, kendilerine yetmiyor. Ayrıca ağaların toprağında çalış mak, varlarını yoklarını satmak büsbütün bor ca batmak zorunda da kalıyorlar Toprak ağa ları ve tefeciler, yoksul köylülere verdikleri borca karşılık, onların topraklarına el koyu yorlar; kendileri için çalıştırıyorlar. Ellerinde bir yığın haciz senedi, ipotek, vs. bulunduru yorlar. Sırtlarını da gerici Kongre Partisi hü kümetinin polisine, jandarmasına dayamışlar Ver yansın ediyorlar çalışan halka!

1967'de. Hindistan'ın Naksalbari bölgesin

ki kanunları çıkartıyorlar.

Bütün baskılara ve aldatmacalara karşı, Hindistan devrimcileri durmadan mücadele lerini geliştiriyorlar; hâkim oldukları alanları genişletiyorlar Hâkim sınıfların polisi, jandar ması varsa onların da kendi bölgelerini koru yan devrimci mücadele örgütleri var. Yoksul köylüler her geçen gün saflarını biraz daha sık laştırıyorlar.

Hindistan'da günler, kitlelerin mücadelesi nin çığ gibi gelişmesine gebedir. Halk bir kere mücadeleye azmetti ve omuz omuza ver di mi, bir kere başladı mı işe, emperyalistle rin ve sömürücülerin sonu göründü demektir.

Aldı Aşık Doğan Erbil

Ne İster Gönül

Gel kardaş artık derdine eğil.
Seni ölü değil sağ ister gönül
Yağmur değil, dolu değil, kar değil
Zorbayı ezecek çığ ister gönül

Döğüş halkın için senindir zafer
Elele vermeli halk ile nefer
Bunu ne kalkan temizler ne çelik miğfer
Zulme saplanacak tığ ister gönül

Bir yanda ağası bir yanda ırgat
Bir yanda kahkaha bir yanda feryat
İstemez bu düzende ne köşk ne de taht
Fakiri güldürecek çağ ister gönül

Nalına da VUR Mıhına da

Vergisine de, Zammına da

Bir yeni kanun çıkarmış iktidar
Memur maaşları artmış bir miktar
Nalcıbaşı, buna güler geçerim
Vergilerle zamlar gelir aşikâr

Kaşıkla verdiğin tasla almazsa
Kaşığın sapıyla gözün oymazsa
Zam üstüne zammı koymazsa
İşbirlikçi nerden eder bunca kâr?

Ekmekten havaya vergi düzüldü
Gene işçi, köylü, memur ezildi
Vurguncu, tefeci işe düzüldü
Oturup beklersen daha neler var?

İktidar zam koymuş, gene talan var
Vergi diye halk ekmeğin alan var
Halkın parasıdır cebe dolanlar
Bugün başta çünkü milyon vuranlar.

Vurguncu olursa suyun başında
Gözü işçi, köylü, memur aşında
Ancak belli olur halk savaşında
Kimin yumruğu pek, kimdir iktidar.

Hem nalına hem mıhına vuralım
Vergiye zamlara karşı duralım
İşçi, köylü, memur birlik olalım
Gelin iktidarı bizler alalım.

Hakim V. Altuna sesleniyor

«Zehirli yağ satanlar tekrar yargılanmalı»

Yurtsever İzmir Sorgu Ha kimi Vedat Altuna geçenler de bir basın toplantısı yaptı Zeytinyağına zehirli parafin ve likit katıp İtalya'ya satma ya kalkan ve yağların zehirli olduğu anlaşılınca suç üstü yakalanan Gomel — Zigna şirketinin marifetlerini anlat tı.

Hakimin yazdığı broşüre göre Gomel — Zigna şirketi 530 tonluk parafinli zeytin yağını İtalya'ya satmaya kal kıyorlar. İtalyanlar zeytin yağının zehirli olduğunu an layınca geri gönderiyorlar Bunun üzerine şirket mahke melik oluyor. Sorgu Hakim liğinde tahkikat devam eder ken, Sulh Ceza Mahkemesi alelacele şirketin beraatını kararlaştırıp, 530 ton zeytin yağını şirkete geri veriyor. Böylece Gomel — Zigna'nın zehirli yaz satan tüccarları şimdi aramızda dolaşıyor.

Hem de 530 ton zeyirli yağı bu sefer halkımıza satarak.

Şimdi Hakim Vedat Altu na iddia ediyor: Tahkikat sı rasında bu yağların Ege Üni versitesinde kontrol edildiği ni ve zehirli olduğunu, iştah sızlığa, vitamin yetersizliğine göz, cilt, mide bağırsak ke mik hastalıklarına karaciğer bozukluğuna, zaturree ve kan sere yani ölüme sebep oldu ğunun tesbit edildiğini söylü yor. Vuracakları milyonlar uğruna halkımıza zehirli yağ yediren bu hainlerin tekrar yargılanmasını istiyor Mah kemelerin zengin, fakir de meden âdil bir şekilde karar vermelerini bekliyor Ve az gın, soyguncu tüccarların baskılarıyla bu milli dâvâda yalnız bırakıldığını belirti yor

Çayyüzü Köylüleri Topraklarına Kavuştu

M. Remzi Cengiz bildiriyor

Çayyüzü köylülerinin ağa lara karşı geçen yıl başlattık ları mücadele zaferle sonuç landı. Köylüler ağaların gas pettikleri toprakları işgal e derek mücadeleye başlamış lardı Ağaların köylüyü jan darma ile karşı karşıya getir me gibi oyunları boşa çıka rıldı Devrimci muhtar Ca fer Yeşilada'nın önderliğin de birlik olan köylüler hiç bir şeyden yılmadılar

Bu topraklar, Milli Kurtu luş Savaşında köylü düşman la savaşırken ağalar tarafın dan ele geçirilmişti «Hafız Amat» ve öteki halk düşma nı ağalar uzun zaman toprağı kullanıp semirdiler, beslen diler.

Bugün kendi toprağını e ken köylü, gelecek yıl koope ratif kurarak ürünlerin geli rini paylaşmak istiyor

İŞÇİ-KÖYLÜ GAZETESİ

15 günlük gazete * Sahibi ve Sorumlu Yazı İşleri Müdürü Ömer Özerturgut * İdare yeri, yazışma ve abone adresi Adakale Sokak 28/1 Yenişehir — ANKARA * Telefon 12 74 17 * İstanbul bürosu: Klod Farrer Cad 6/6 Divanyolu — İSTANBUL * Telefon: 27 39 61 * Dizgi tertip: MURAT MATBAASI * Baskı: Ulus Basımevi * Yıllık abonesi: Yurt içi 6.— TL Avrupa uçak postası 30.— TL. * İlân santimi 20.— TL. * Yayın ilânları indirimlidir.

DAYI İLE YEĞEN

Odalar Birliği Başkanı Medeni Berk diyor ki:
«Türkiye'deki gençlik hareketleri Avrupa ve Amerika gençlik işçi hareketlerinin taklididir Türkiye'de İşçi sınıfı sayıca çok azdır Türk işçisine rahat yaşama hakkı tanınmıştır Bu yüzden gençlik ve işçi hareketleri başarıya ulaşmıyacaktır.»
DAYI : Bak şu adamın dediğine yeğenim
Hele bir tanıt da iyi belleyelim.

YEĞEN: Menderes devrinde vekil idi,
İşbirlikçi patronların başı şimdi.
Adama bak, Türkiye'de işçi yokmuş
Olanın da sırtı pek, karnı tokmuş.
Grev, işgal var her fabrikada
Haksızlığa karşı bütün işçiler kavgada.
Demir Döküm, ECA, Sungurlarda
Gençlik · İş;i omuz omuza bir safta.

Gençliğin kavgası bağımsızlık yolundadır.
Medeni Berk'in göbek bağı dışardadır.
DAYI : Anlaşıldı yeğenim bu adamın kelâmı,
Konuşurken hatırladık bizim kel Süleyman'ı
YEĞEN: İşçi, köylü, gençlik zafere ulaşacak
Hainlerin kafasında yumruğu patlayacak.